ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (έβδομο τμήμα)

της 19ης Μαρτίου 2015 *

«Ντάμπινγκ — Εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία — Επέκταση στις ανωτέρω εισαγωγές του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που έχει επιβληθεί στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Κίνας — Καταστρατήγηση — Άρνηση συνεργασίας — Άρθρα 13 και 18 του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 — Υποχρέωση αιτιολογήσεως — Εσφαλμένη εκτίμηση»

Στην υπόθεση T-412/13,

Chin Haur Indonesia, PT, με έδρα το Tangerang (Ινδονησία), εκπροσωπούμενη από τους T. Müller-Ibold και F.-C. Laprévote, δικηγόρους,

προσφεύγουσα,

κατά

Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εκπροσωπούμενου από τη S. Boelaert, επικουρούμενη από τον R. Bierwagen, δικηγόρο,

καθού,

υποστηριζόμενου από

την **Ευρωπαϊκή Επιτροπή**, εκπροσωπούμενη από τους J.-F. Brakeland και M. França,

και

τη **Maxcom Ltd**, με έδρα τη Φιλιππούπολη (Βουλγαρία), εκπροσωπούμενη από τον L. Ruessmann, δικηγόρο, και τον J. Beck, solicitor,

παρεμβαίνουσες,

με αντικείμενο αίτημα μερικής ακυρώσεως του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 501/2013 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 990/2011 στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας ή όχι (ΕΕ L 153, σ. 1),

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα),

συγκείμενο από τους M. van der Woude (εισηγητή), πρόεδρο, I. Wiszniewska-Białecka και I. Ulloa Rubio, δικαστές,

γραμματέας: Σ. Σπυροπούλου, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 3ης Σεπτεμβρίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

1 Η προσφεύγουσα, Chin Haur Indonesia, PT, είναι επιχείρηση ταϊβανέζικης καταγωγής που εισάγει ποδήλατα από την Ινδονησία στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η επιχείρηση αυτή στρέφεται κατά της επεκτάσεως, σε ορισμένες ινδονησιακές επιχειρήσεις, του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 990/2011 του Συμβουλίου, της 3ης Οκτωβρίου 2011, στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας έπειτα από επανεξέταση ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού (ΕΚ) 1225/2009 (ΕΕ L 261, σ. 2).

Κύριες διαδικασίες αντιντάμπινγκ και αρχικές αντεπιδοτήσεις

2 Με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 2474/93 της 8ης Σεπτεμβρίου 1993, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές στην Κοινότητα ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας και για την οριστική είσπραξη του προσωρινού δασμού αντιντάμπινγκ (ΕΕ L 228, σ. 1), το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων επέβαλε οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 30,6 % στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Κίνας.

3 Έπειτα από επανεξέταση ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΚ) 384/96 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1995, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ 1996, L 56, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 1225/2009 του Συμβουλίου, της 30ής Νοεμβρίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 343, σ. 51, διορθωτικό ΕΕ 2010, L 7, σ. 22), στο εξής: βασικός κανονισμός] και ειδικότερα σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του κανονισμού 384/96 (ήδη άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού) το Συμβούλιο, με τον κανονισμό (ΕΚ) 1524/2000, της 10ης Ιουλίου 2000, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 175, σ. 39), αποφάσισε να διατηρήσει τον δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 30,6 %.

4 Έπειτα από ενδιάμεση επανεξέταση σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 3, του κανονισμού 384/96 (ήδη άρθρο 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού), το Συμβούλιο, με τον κανονισμό (ΕΚ) 1095/2005, της 12ης Ιουλίου 2005, για την επιβολή οριστικού δασμού [αντιντάμπινγκ] στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Βιετνάμ και για την τροποποίηση του κανονισμού (ΕΚ) 1524/2000 (ΕΕ L 183, σ. 1), αύξησε τον ισχύοντα δασμό αντιντάμπινγκ σε 48,5 %.

5 Τον Οκτώβριο του 2011, έπειτα από επανεξέταση ενόψει της λήξεως ισχύος των μέτρων σύμφωνα με το άρθρο 11, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, το Συμβούλιο, με τον εκτελεστικό κανονισμό 990/2011, αποφάσισε να διατηρήσει τον δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 48,5 %.

6 Τον Απρίλιο του 2012 η Ευρωπαϊκή Επιτροπή ανήγγειλε την έναρξη διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων όσον αφορά τις εισαγωγές στην Ένωση ποδηλάτων καταγωγής Κίνας σύμφωνα με το άρθρο 10 του κανονισμού (ΕΚ) 597/2009 του Συμβουλίου, της 11ης Ιουνίου 2009, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Κοινότητας (ΕΕ L 188, σ. 93).

7 Αφενός, στις 22 Μαΐου 2013 η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση 2013/227/ΕΕ, για την περάτωση της διαδικασίας κατά των επιδοτήσεων όσον αφορά τις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας (ΕΕ L 136, σ. 15), χωρίς να επιβάλει άλλα μέτρα αντεπιδοτήσεων. Αφετέρου, στις 29 Μαΐου 2013 το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 502/2013 για την τροποποίηση του εκτελεστικού κανονισμού 990/2011 (ΕΕ L 153, σ. 17), έπειτα από ενδιάμεση επανεξέταση βάσει του άρθρου 11, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού.

Διαδικασία σχετικά με την καταστρατήγηση

8 Στις 14 Αυγούστου 2012 η Ευρωπαϊκή Ένωση Κατασκευαστών Ποδηλάτων (EBMA) υπέβαλε αίτημα προς την Επιτροπή, εξ ονόματος τριών παραγωγών ποδηλάτων της Ένωσης, με το οποίο την καλούσε, αφενός, να διενεργήσει έρευνα σχετικά με πιθανή καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που είχαν επιβληθεί στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Κίνας και, αφετέρου, να υπαγάγει σε καταγραφή τις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας είτε όχι.

9 Στις 25 Σεπτεμβρίου 2012 η Επιτροπή εξέδωσε τον κανονισμό (ΕΕ) 875/2012 για την έναρξη έρευνας όσον αφορά την πιθανή καταστρατήγηση των μέτρων αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκαν με τον [εκτελεστικό] κανονισμό 990/2011 μέσω εισαγωγών ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας είτε όχι, και για την υπαγωγή των εν λόγω εισαγωγών σε καταγραφή (ΕΕ L 258, σ. 21).

10 Η έρευνα αυτή είχε, ιδίως, ως αντικείμενο να εξετάσει, την καταγγελθείσα μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μετά την αύξηση του δασμού αντιντάμπινγκ το 2005. Κάλυψε δε την περίοδο από 1ης Ιανουαρίου 2004 έως 31η Αυγούστου 2012 (στο εξής: περίοδος έρευνας). Συγκεντρώθηκαν λεπτομερέστερα στοιχεία για την περίοδο από 1ης Σεπτεμβρίου 2011 έως 31η Αυγούστου 2012 (στο εξής: περίοδος αναφοράς), προκειμένου να εξετασθεί τυχόν εξουδετέρωση των διορθωτικών αποτελεσμάτων των μέτρων που ήταν σε ισχύ καθώς και η ύπαρξη ντάμπινγκ.

11 Η προσφεύγουσα ενημερώθηκε για την έναρξη της έρευνας σχετικά με την καταστρατήγηση και στις 26 Σεπτεμβρίου 2012 έλαβε έντυπο απαλλαγής. Κλήθηκε να συμπληρώσει ηλεκτρονικά το έντυπο αυτό το αργότερο μέχρι τις 2 Νοεμβρίου 2012.

12 Στις 5 Νοεμβρίου 2012 η Επιτροπή έλαβε από την προσφεύγουσα ένα αντίτυπο του εντύπου απαλλαγής, σε χαρτί. Στο έντυπο αυτό η προσφεύγουσα δήλωσε, μεταξύ άλλων, ότι δεν έχει προβεί σε δράση συναρμολογήσεως σε τρίτη χώρα, υπό την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

13 Στις 27 Νοεμβρίου 2012 η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα επιστολή με την οποία της ζητούσε να θέσει ορισμένα έγγραφα στη διάθεσή της κατά τη διενέργεια της επιτόπιας επαληθεύσεως, ιδίως τα φύλλα εργασίας που χρησιμοποιήθηκαν για να συνταχθεί η απάντηση στο έντυπο απαλλαγής. Η προσφεύγουσα βεβαίωσε ότι παρέλαβε την επιστολή αυτή στις 28 Νοεμβρίου 2012.

14 Στις 29 Νοεμβρίου 2012 η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα νέα επιστολή με την οποία της ζητούσε να διαβιβάσει μέχρι τις 3 Δεκεμβρίου 2012 νέες πληροφορίες σχετικά με δεκατρία στοιχεία που έλειπαν από την απάντησή της στο έντυπο απαλλαγής. Η προσφεύγουσα κοινοποίησε ορισμένα έγγραφα στην Επιτροπή στις 3 και στις 4 Δεκεμβρίου 2012.

15 Η επιτόπια επαλήθευση πραγματοποιήθηκε στις 6 και στις 7 Δεκεμβρίου 2012 στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας. Με την ευκαιρία αυτή η προσφεύγουσα υπέβαλε στην Επιτροπή αναθεωρημένο έντυπο απαλλαγής.

16 Στις 28 Ιανουαρίου 2013 η Επιτροπή ενημέρωσε την προσφεύγουσα για την πρόθεσή της να εφαρμόσει στην περίπτωσή της το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού. Η προσφεύγουσα υπέβαλε τις παρατηρήσεις της στις 4 Φεβρουαρίου 2013.

17 Στις 21 Μαρτίου 2013 η Επιτροπή απέστειλε στην προσφεύγουσα και στις ινδονησιακές και κινεζικές αρχές το γενικό έγγραφο ενημερώσεως στο οποίο περιλαμβάνονταν τα συμπεράσματά της σχετικά με τη μεταφόρτωση και τη συναρμολόγηση και διατυπωνόταν η πρόθεσή της να προτείνει την επέκταση των μέτρων αντιντάμπινγκ που είχαν θεσπιστεί για τις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Κίνας στις εισαγωγές από την Ινδονησία. Στο παράρτημα Β του εγγράφου γενικής ενημερώσεως η Επιτροπή απέρριψε το αίτημα απαλλαγής της προσφεύγουσας, ιδίως λόγω ελλείψεως αξιοπιστίας των πληροφοριών που είχαν παρασχεθεί.

18 Η προσφεύγουσα αμφισβήτησε τα συμπεράσματα του εγγράφου γενικής ενημέρωσης με την από 9 Απριλίου 2013 επιστολή της. Στις 28 Μαΐου 2013 υπέβαλε και νέες σχετικές παρατηρήσεις.

19 Στις 29 Μαΐου 2013 το Συμβούλιο εξέδωσε τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 501/2013 για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 990/2011 στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας ή όχι (ΕΕ L 153, σ. 1, στο εξής: προσβαλλόμενος κανονισμός).

Προσβαλλόμενος κανονισμός

20 Στις αιτιολογικές σκέψεις 28 έως 33 του προσβαλλόμενου κανονισμού, αφενός, το Συμβούλιο υπογράμμισε ότι τέσσερις ινδονησιακές εταιρίες, που αντιπροσώπευαν το 91 % των συνολικών εισαγωγών από την Ινδονησία προς την Ένωση κατά την περίοδο αναφοράς, υπέβαλαν αίτηση για απαλλαγή σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 4, του βασικού κανονισμού. Αφετέρου, έκρινε ότι τα στοιχεία που υπέβαλε μία από τις εταιρίες αυτές δεν ήταν δυνατόν να επαληθευτούν και ήταν αναξιόπιστα. Παρά τις παρατηρήσεις που υποβλήθηκαν, το Συμβούλιο έκρινε ότι οι πληροφορίες που είχαν παρασχεθεί από την εν λόγω εταιρία δεν μπορούσαν να ληφθούν υπόψη. Έτσι, τα συμπεράσματα σχετικά με αυτή την εταιρία βασίστηκαν στα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού. Οι υπόλοιπες τρεις εταιρίες θεωρήθηκαν συνεργαζόμενες.

21 Το Συμβούλιο, στις αιτιολογικές σκέψεις 45 έως 58 του προσβαλλόμενου κανονισμού, αφού εξέτασε την εξέλιξη των εμπορικών ροών μεταξύ της Κίνας, της Ινδονησίας και της Ένωσης καθώς και την εξέλιξη του όγκου της παραγωγής, έκρινε ότι μετά την αύξηση των δασμών αντιντάμπινγκ τον Ιούλιο του 2005 υπήρξε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών μεταξύ της Ινδονησίας και της Ένωσης, κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

22 Στις αιτιολογικές σκέψεις 59 έως 67 του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο εξέτασε τη φύση των πρακτικών καταστρατηγήσεως που εφαρμόστηκαν.

23 Στις αιτιολογικές σκέψεις 60 έως 64 του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο εξέτασε αν υπήρξαν πρακτικές μεταφορτώσεως. Έκρινε, καταρχάς, ότι όσον αφορά τις τρεις συνεργαζόμενες εταιρίες δεν αποδείχθηκε ότι υπήρξαν τέτοιες πρακτικές. Αντιθέτως, όσον αφορά την εταιρία για την οποία κατά το Συμβούλιο έπρεπε να εφαρμοστεί το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού «[α]πό την έρευνα προέκυψε ότι η εταιρία δεν έχει επαρκή εξοπλισμό για να δικαιολογήσει τον όγκο εξαγωγών στην Ένωση κατά την [περίοδο αναφοράς]» και «απουσία άλλης αιτιολόγησης, μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι η εταιρία [...] ενέχεται σε πρακτικές καταστρατήγησης μέσω μεταφόρτωσης» (αιτιολογική σκέψη 62 του προσβαλλόμενου κανονισμού). Λαμβάνοντας υπόψη την ύπαρξη μεταβολής των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών, τα συμπεράσματα σχετικά με την εταιρία για την οποία έπρεπε να εφαρμοστεί το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού και το γεγονός ότι δεν αναγγέλθηκαν, και κατά συνέπεια δεν συνεργάστηκαν, όλοι οι Ινδονήσιοι παραγωγοί-εξαγωγείς, το Συμβούλιο έκρινε ότι υπήρξε μεταφόρτωση προϊόντων κινεζικής καταγωγής μέσω της Ινδονησίας.

24 Στις αιτιολογικές σκέψεις 65 έως 67 του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο εξέτασε αν πραγματοποιήθηκαν εργασίες συναρμολογήσεως. Έκρινε, αφενός, ότι δεν είχε αποδειχτεί η ύπαρξη τέτοιων εργασιών όσον αφορά τις τρεις εταιρίες που είχαν συνεργαστεί και, αφετέρου, ότι δεν ήταν δυνατόν να προσδιοριστεί αν η τέταρτη εταιρία, για την οποία είχε εφαρμοσθεί το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού, είχε μετάσχει σε εργασίες συναρμολογήσεως. Κατά συνέπεια, δεν επιβεβαιώθηκε η ύπαρξη εργασιών συναρμολογήσεως κατά την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού μέσω της Ινδονησίας.

25 Στην αιτιολογική σκέψη 92 του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο υπογράμμισε ότι η έρευνα δεν κατέδειξε κανέναν άλλο αποχρώντα λόγο ή οικονομική αιτιολογία πλην της αποφυγής των υφισταμένων μέτρων που είχαν επιβληθεί στο υπό εξέταση προϊόν.

26 Στις αιτιολογικές σκέψεις 94 και 95 του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο, αφενός, υπογράμμισε ότι η σύγκριση του επιπέδου εξαλείψεως της ζημίας όπως καθορίζεται στην ενδιάμεση αναθεώρηση του 2005 και της σταθμισμένης μέσης τιμής εξαγωγών κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς έδειξε σημαντική απόκλιση των τιμών. Αφετέρου, υπενθύμισε ότι η αύξηση των εισαγωγών από την Ινδονησία στην Ένωση θεωρήθηκε σημαντική από πλευράς ποσοτήτων. Έτσι το Συμβούλιο, στην αιτιολογική σκέψη 96 του προσβαλλόμενου κανονισμού, κατέληξε στο συμπέρασμα ότι τα ληφθέντα μέτρα είχαν εξουδετερωθεί από απόψεως ποσότητας και τιμής.

27 Στις αιτιολογικές σκέψεις 99 έως 102 του προσβαλλόμενου κανονισμού το Συμβούλιο εξέτασε, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, αν υπήρχαν αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη ντάμπινγκ σε σχέση με την κανονική τιμή που καθορίστηκε κατά την ενδιάμεση αναθεώρηση του 2005. Προκειμένου να προσδιοριστούν οι τιμές των εξαγωγών από την Ινδονησία, οι οποίες επηρεάζονται από πρακτικές καταστρατηγήσεως, εξετάστηκαν μόνον οι εξαγωγές των μη συνεργαζόμενων παραγωγών/εξαγωγέων. Λήφθηκαν, έτσι, υπόψη τα καλύτερα διαθέσιμα στοιχεία, εν προκειμένω η μέση τιμή εξαγωγής ποδηλάτων από την Ινδονησία προς την Ένωση κατά τη διάρκεια της περιόδου αναφοράς, όπως αυτή προκύπτει από τη βάση δεδομένων Comext της Eurostat. Μετά από διάφορες προσαρμογές της κανονικής αξίας και της τιμής εξαγωγής, η σύγκριση μεταξύ των δύο τιμών κατέδειξε, κατά το Συμβούλιο, την ύπαρξη ντάμπινγκ.

28 Υπό τις συνθήκες αυτές το Συμβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα ότι υπήρξε καταστρατήγηση, υπό την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, με τη μεταφόρτωση μέσω της Ινδονησίας. Έτσι, επέκτεινε τον οριστικό δασμό αντιντάμπινγκ ύψους 48,5 %, που προβλέπεται στο άρθρο 1, παράγραφος 2, του εκτελεστικού κανονισμού 990/2011, στις εισαγωγές του επίμαχου προϊόντος που αποστέλλονται από την Ινδονησία, είτε δηλώνονται ως καταγωγής Ινδονησίας είτε όχι.

Κατόπιν των διαπιστώσεων που παρατέθηκαν στη σκέψη 20 ανωτέρω, το Συμβούλιο χορήγησε απαλλαγή από τα μέτρα αυτά σε τρεις από τους τέσσερις εξαγωγείς οι οποίοι είχαν υποβάλει αίτημα απαλλαγής.

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

29 Η προσφεύγουσα, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 9 Αυγούστου 2013, άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.

30 Με χωριστό δικόγραφο συνοδευτικό της προσφυγής η προσφεύγουσα ζήτησε από το Γενικό Δικαστήριο να εκδικάσει την υπόθεση με την ταχεία διαδικασία του άρθρου 76α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου.

31 Κατόπιν μεταβολής της συνθέσεως των τμημάτων, ο εισηγητής δικαστής τοποθετήθηκε στο έβδομο τμήμα, στο οποίο, κατά συνέπεια, ανατέθηκε η υπό κρίση υπόθεση.

32 Η αίτηση εκδικάσεως της υποθέσεως με ταχεία διαδικασία έγινε δεκτή με απόφαση του έβδομου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου στις 8 Οκτωβρίου 2013.

33 Με χωριστά δικόγραφα που κατατέθηκαν στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 17 Οκτωβρίου και στις 8 Νοεμβρίου 2013, αντιστοίχως, η Επιτροπή και η EBMA ζήτησαν να παρέμβουν υπέρ του Συμβουλίου.

34 Με διάταξη της 11ης Νοεμβρίου 2013 ο πρόεδρος του έβδομου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου έκανε δεκτή την αίτηση παρεμβάσεως της Επιτροπής.

35 Με διάταξη της 17ης Δεκεμβρίου 2013 το έβδομο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου απέρριψε την αίτηση παρεμβάσεως της EBMA.

36 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 19 Μαρτίου 2014, η Maxcom Ltd ζήτησε να παρέμβει υπέρ του Συμβουλίου.

37 Στο πλαίσιο των μέτρων οργανώσεως της διαδικασίας που προβλέπονται στο άρθρο 64 του Κανονισμού Διαδικασίας, το Γενικό Δικαστήριο, με έγγραφα της 27ης Μαρτίου και της 15ης Μαΐου 2014, υπέβαλε γραπτές ερωτήσεις στην προσφεύγουσα και κάλεσε το Συμβούλιο να απαντήσει σε ερωτήσεις και να καταθέσει ορισμένα έγγραφα. Οι διάδικοι συμμορφώθηκαν εμπροθέσμως προς τα ανωτέρω μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας.

38 Με διάταξη της 16ης Ιουλίου 2014 το έβδομο τμήμα του Γενικού Δικαστηρίου έκανε δεκτή την αίτηση παρεμβάσεως της Maxcom.

39 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να ακυρώσει το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, του προσβαλλόμενου κανονισμού, κατά το μέρος που οι διατάξεις αυτές αφορούν την προσφεύγουσα,

— να καταδικάσει το Συμβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

40 Το Συμβούλιο, υποστηριζόμενο από την Επιτροπή και τη Maxcom, ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να απορρίψει την προσφυγή·

— να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

Επί του παραδεκτού

41 Το Συμβούλιο, στο πλαίσιο των γραπτών απαντήσεών του στα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας και στη συνέχεια κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, αμφισβήτησε συνολικά το παραδεκτό της προσφυγής. Στηριζόμενο σε δημοσίευμα το οποίο περιήλθε σε γνώση του κατά τη διάρκεια της δίκης, το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι η προσφεύγουσα στην πραγματικότητα δεν είναι Ινδονήσια παραγωγός ποδηλάτων και ότι αμφισβητείται ακόμα και η ίδια ύπαρξή της. Από το εν λόγω δημοσίευμα το Συμβούλιο συμπεραίνει ότι μόνο η κινεζική επιχείρηση F. λειτουργούσε ως παραγωγός στην Ινδονησία. Υπό τις συνθήκες αυτές, το αίτημα απαλλαγής της προσφεύγουσας δεν υποβλήθηκε στο όνομα της σωστής επιχειρήσεως. Κατά συνέπεια, η προσφυγή πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως απαράδεκτη.

42 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί το επιχείρημα του Συμβουλίου ως αβάσιμο και ως ερειδόμενο σε στοιχεία που δεν περιλαμβάνονται στη δικογραφία.

43 Διαπιστώνεται επ' αυτού ότι το σύντομο δημοσίευμα στο οποίο στηρίζεται το Συμβούλιο, εκτάσεως μιας μόνο σελίδας, όσον αφορά την προσφεύγουσα, είναι ασαφές και, σε κάθε περίπτωση, δεν μπορεί να θεμελιώσει το επιχείρημα του Συμβουλίου.

44 Συγκεκριμένα, από το εν λόγω δημοσίευμα προκύπτει ότι η προσφεύγουσα, εταιρία ταϊβανέζικης καταγωγής, είναι εγκατεστημένη στην Ινδονησία από το 1990. Είναι παραγωγός μερών ποδηλάτου και πωλεί τα προϊόντα της στη νοτιοανατολική Ασία, στην Ινδονησία, στη Νότια Αμερική και στην Ιταλία. Επίσης, έχει διαθέσει ένα από τα εργοστάσιά της για τη συναρμολόγηση ποδηλάτων για λογαριασμό της κινεζικής εταιρίας F. Μετά την επιβολή των ευρωπαϊκών δασμών αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές κινεζικών ποδηλάτων η προσφεύγουσα εκμίσθωσε το εργοστάσιό της στην εταιρία F., αλλά η ακριβής φύση των σχέσεων μεταξύ της προσφεύγουσας και της εταιρίας F. δεν προκύπτει με σαφήνεια.

45 Επομένως, ανεξαρτήτως του ζητήματος αν η προσκόμιση ενός σύντομου δημοσιεύματος μπορεί να θέσει εν αμφιβόλω το παραδεκτό μιας προσφυγής χωρίς τη συνδρομή κανενός άλλου αποδεικτικού στοιχείου, διαπιστώνεται ότι όσα υποστήριξε το Συμβούλιο, όπως αναφέρθηκαν στη σκέψη 41 ανωτέρω, δεν επιβεβαιώνονται από το επίμαχο δημοσίευμα.

46 Δεδομένου ότι το Συμβούλιο δεν έχει προσκομίσει άλλα στοιχεία σχετικά με το ζήτημα αυτό, η προσφυγή κρίνεται παραδεκτή.

Επί της ουσίας

47 Η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις λόγους προς στήριξη της υπό κρίση προσφυγής. Κατά τον πρώτο λόγο, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, και του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πλάνη εκτιμήσεως όσον αφορά την ύπαρξη καταστρατηγήσεως και τη φύση των διαθέσιμων στοιχείων. Ο δεύτερος λόγος, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, της αρχής της αναλογικότητας και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως, αφορά τη διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα δεν συνεργάστηκε. Ο τρίτος λόγος, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, αφορά την ύπαρξη ντάμπινγκ.

Επί του πρώτου λόγου της προσφυγής, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, και του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού

48 Ο πρώτος λόγος της προσφυγής αποτελείται από δύο σκέλη που αφορούν, πρώτον, το ζήτημα αν υπήρξε πράγματι μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών και, δεύτερον, το συμπέρασμα του Συμβουλίου ότι η προσφεύγουσα προέβη σε μεταφορτώσεις.

– Επί της μεταβολής των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών

49 Καταρχάς, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα κινεζικά στατιστικά στοιχεία σχετικά με την εξαγωγή ποδηλάτων προς την Ινδονησία, στα οποία στηρίχθηκε ιδίως το Συμβούλιο για να αποδείξει ότι υπήρξε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών, είναι εσφαλμένα. Κατά την προσφεύγουσα, ο συντελεστής επιστροφής εξαγωγικού δασμού που ισχύει για τα ποδήλατα είναι υψηλότερος από αυτόν που ισχύει για τα μέρη ποδηλάτου και για τον λόγο αυτό οι Κινέζοι εξαγωγείς δήλωναν εξαγωγές απλών μερών ποδηλάτου ως εξαγωγές πλήρων ποδηλάτων. Υπό τις συνθήκες αυτές, τα κινεζικά στατιστικά στοιχεία για τις εξαγωγές ποδηλάτων εμφανίζονταν αυξημένα με τεχνητό τρόπο, ενώ το μεγαλύτερο μέρος των εξαγόμενων ποδηλάτων ήταν στην πραγματικότητα μέρη ποδηλάτου. Κατά συνέπεια, η Λαϊκή Δημοκρατία της Κίνας είχε εξαγάγει σαφώς μικρότερο αριθμό ποδηλάτων προς την Ινδονησία από αυτόν που αναγράφεται στον πίνακα 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού.

50 Δεύτερον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι τα στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν για να αποδειχτεί μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών δεν επαρκούν για να στηρίξουν τη διαπίστωση ότι υπήρξε μεταφόρτωση, στο μέτρο που δεν υπάρχει προφανής συσχετισμός μεταξύ των εξαγωγών ποδηλάτων από την Κίνα προς την Ινδονησία και των εξαγωγών από την Ινδονησία προς την Ένωση.

51 Τρίτον, το Συμβούλιο δεν εξέτασε πιθανές εναλλακτικές εξηγήσεις για την υποτιθέμενη μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών. Ειδικότερα, η ανάλυση του όγκου της παραγωγής στην οποία προέβη δεν είναι πειστική και αφορά εσφαλμένη περίοδο.

52 Το Συμβούλιο υποστηρίζει ότι όλα τα ανωτέρω επιχειρήματα είναι αβάσιμα.

53 Καταρχάς, υπογραμμίζεται συναφώς, πρώτον, ότι από το έγγραφο που απαριθμεί τους συντελεστές επιστροφής εξαγωγικού δασμού για τα ποδήλατα και για τα μέρη ποδηλάτου, το οποίο προσκόμισε η προσφεύγουσα, προκύπτει ότι πράγματι φαίνεται να υπάρχει διαφορετικός συντελεστής επιστροφής Φόρου Προστιθέμενης Αξίας (ΦΠΑ) για τα μέρη ποδηλάτου σε σχέση με αυτόν που ισχύει για τα πλήρη ποδήλατα.

54 Εντούτοις, η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο που θα μπορούσε να καταδείξει ότι, ως συνέπεια των ανωτέρω, οι Κινέζοι εξαγωγείς ή οι τελωνειακές αρχές δήλωναν εξαγωγές απλών μερών ποδηλάτου ως εξαγωγές πλήρων ποδηλάτων. Πράγματι, η προσφεύγουσα προσκόμισε μόνο έγγραφα που αφορούσαν έναν περιορισμένο αριθμό συναλλαγών. Αν υποτεθεί ότι τα έγγραφα αυτά έχουν κάποια αποδεικτική αξία σχετικά με την ύπαρξη της εν λόγω πρακτικής, δεν μπορούν να αποδείξουν αφεαυτών ότι η συγκεκριμένη πρακτική ήταν τόσο συνήθης ώστε να προκύπτουν αμφιβολίες σχετικά με τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποίησε το Συμβούλιο. Εν τέλει, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε, σε κάθε περίπτωση, ότι η πρακτική αυτή ήταν τόσο συνήθης ώστε να προκύπτουν αμφιβολίες σχετικά με την εγκυρότητα των κινεζικών στατιστικών στοιχείων.

55 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή ευχερώς μπορούσε να διαπιστώσει, κατά τη διενέργεια της έρευνάς της, την ύπαρξη της ανωτέρω πρακτικής, δεδομένου ότι πρόκειται για πρακτική γνωστή σε όσους δραστηριοποιούνται στον συγκεκριμένο κλάδο. Κατ' ουσίαν, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η Επιτροπή αθέτησε την υποχρέωση επιμέλειας που υπέχει.

56 Ως προς το ζήτημα αυτό, αφενός, το Συμβούλιο επισημαίνει, χωρίς αυτό να αμφισβητηθεί από την προσφεύγουσα, ότι κανένας από τους λοιπούς εμπλεκόμενους στην έρευνα αυτή ή στις άλλες έρευνες που διεξάγονταν κατά το ίδιο διάστημα δεν ανέφερε ότι υπήρχε μια τέτοια πρακτική. Εξάλλου, οι ινδονησιακές και οι κινεζικές αρχές, στις οποίες διαβιβάστηκαν τα πορίσματα της έρευνας, ουδέποτε αμφισβήτησαν βάσει των δικών τους στοιχείων την αξιοπιστία των στατιστικών στοιχείων που χρησιμοποιήθηκαν. Επομένως, το Συμβούλιο δεν είχε λόγο να αμφισβητήσει την αξιοπιστία των εν λόγω στατιστικών στοιχείων.

57 Αφετέρου, παρατηρείται ότι η προσφεύγουσα επισήμανε για πρώτη φορά την προβαλλόμενη ύπαρξη της πρακτικής αυτής μόλις στις 28 Μαΐου 2013, δηλαδή την παραμονή της εκδόσεως του προσβαλλόμενου κανονισμού και 40 και πλέον ημέρες μετά τη λήξη της προθεσμίας υποβολής παρατηρήσεων επί του εγγράφου γενικής ενημερώσεως. Ποτέ πριν δεν είχε αναφερθεί στο ζήτημα αυτό. Επομένως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας προβλήθηκε σε ιδιαιτέρως προχωρημένο στάδιο της έρευνας.

58 Υπό τις συνθήκες αυτές, η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι υπήρξε πλάνη εκτιμήσεως ούτε παράβαση της αρχής της επιμέλειας εκ μέρους των θεσμικών οργάνων της Ένωσης όσον αφορά τα στατιστικά στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν.

59 Κατά δεύτερο λόγο, διαπιστώνεται ότι οι αριθμοί που παρατίθενται από το Συμβούλιο στις αιτιολογικές σκέψεις 45 έως 55 του προσβαλλόμενου κανονισμού καταδεικνύουν ότι υπήρξε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών, υπό την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, μεταξύ της Κίνας και της Ένωσης, της Κίνας και της Ινδονησίας και, τέλος, της Ινδονησίας και της Ένωσης.

60 Πράγματι, πρώτον, από την αιτιολογική σκέψη 45 και τον πίνακα 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι οι εξαγωγές ποδηλάτων από την Κίνα προς την Ένωση μειώθηκαν την περίοδο έρευνας κατά περισσότερο από 80 %. Μεταξύ της επιβολής των δασμών το 2005 και του τέλους της περιόδου αναφοράς οι εισαγωγές μειώθηκαν κατά δύο τρίτα. Δεύτερον, οι εξαγωγές ποδηλάτων από την Κίνα προς την Ινδονησία αυξήθηκαν την περίοδο έρευνας κατά περισσότερο από 83 %, όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 51 και τον πίνακα 2 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Τρίτον, οι εξαγωγές ποδηλάτων από την Ινδονησία προς την Ένωση αυξήθηκαν την περίοδο έρευνας κατά 2,6 φορές. Όπως προκύπτει από την αιτιολογική σκέψη 46 και τον πίνακα 1 του προσβαλλόμενου κανονισμού, μολονότι οι εισαγωγές από την Ινδονησία το 2009 μειώθηκαν, αφενός, παρέμειναν σε επίπεδο πολύ υψηλότερο του επιπέδου του 2004 και του 2005 και, αφετέρου, αυξήθηκαν εκ νέου μεταξύ 2010 και 2012.

61 Βεβαίως, όπως υπογραμμίζει η προσφεύγουσα, το 2007 οι ινδονησιακές εισαγωγές από την Κίνα μειώθηκαν κατά 10,1 %, ενώ οι ινδονησιακές εξαγωγές προς την Ένωση αυξήθηκαν κατά 18,6 %. Εντούτοις, μια τέτοια ετήσια διακύμανση δεν μπορεί να αναιρέσει την τάση που συνάγεται από τους αριθμούς που επικαλούνται τα θεσμικά όργανα της Ένωσης. Πράγματι, όπως ορθώς υπογραμμίζει το Συμβούλιο, ενδέχεται να παρουσιάζεται κάποια χρονική απόκλιση μεταξύ της μεταβολής των εμπορικών ροών της Κίνας και Ινδονησίας, αφενός, και της Ινδονησίας και της Ένωσης, αφετέρου, ιδίως λόγω της ύπαρξης αποθεμάτων.

62 Υπό τις συνθήκες αυτές το Συμβούλιο δεν υπέπεσε σε πλάνη κρίνοντας, βάσει των συγκεκριμένων αριθμητικών στοιχείων, ότι υπήρξε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών.

63 Κατά τρίτο λόγο, κατά την προσφεύγουσα το Συμβούλιο δεν έλαβε υπόψη άλλες εξηγήσεις πέραν της καταστρατηγήσεως κατά την εξέταση της εξελίξεως των εξαγωγών από την Ινδονησία στην Ένωση.

64 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται ότι ο βασικός κανονισμός δεν απονέμει στην Επιτροπή καμία εξουσία έρευνας που θα της επέτρεπε να υποχρεώσει τις επιχειρήσεις να συμμετάσχουν στην έρευνα ή να παράσχουν πληροφορίες. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξαρτώνται από

την εκούσια συνεργασία των μερών για την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών εντός των τασσόμενων προθεσμιών (απόφαση της 24ης Μαΐου 2012, JBF RAK κατά Συμβουλίου, T-555/10, EU:T:2012:262, σκέψη 80).

65 Εν προκειμένω, πρώτον, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι κατά την έρευνα δεν προτάθηκε καμία εναλλακτική εξήγηση. Ειδικότερα, το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι οι ινδονησιακές αρχές δεν προέβησαν σε καμία διαφορετική παρατήρηση ως προς την αιτία της μεταβολής του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών.

66 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι η ίδια η προσφεύγουσα, κατά τα στάδια τόσο της διοικητικής όσο και της δικαστικής διαδικασίας, δεν προέβαλε καμία εναλλακτική εξήγηση που θα μπορούσε να εξηγήσει τη μεταβολή του τρόπου διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών, πέραν της επιβολής του αρχικού δασμού αντιντάμπινγκ. Υπογράμμισε, απλώς, ότι το Συμβούλιο δεν είχε λάβει υπόψη άλλες εξηγήσεις πέραν της καταστρατηγήσεως, χωρίς να αναπτύξει ειδικότερα το ζήτημα, με εξαίρεση την κριτική που άσκησε στην ανάλυση της εξελίξεως του όγκου παραγωγής στην οποία είχε προβεί το Συμβούλιο.

67 Όσον αφορά την εξέλιξη του όγκου παραγωγής η προσφεύγουσα φρονεί ότι η ανάλυση του Συμβουλίου είναι ελλιπής, διότι δεν περιλαμβάνει ολόκληρη την περίοδο έρευνας ούτε το σύνολο των εξαγωγικών ινδονησιακών επιχειρήσεων.

68 Από την αιτιολογική σκέψη 56 και από τον πίνακα 3 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης εξέτασαν την εξέλιξη του όγκου παραγωγής των εταιριών που είχαν συνεργαστεί για το διάστημα από το 2009 μέχρι το τέλος της περιόδου αναφοράς. Από την ανάλυση αυτή προκύπτει ότι κατά τη διάρκεια της συγκεκριμένης περιόδου οι ινδονησιακές εταιρίες που συνεργάστηκαν είχαν αυξήσει την παραγωγή τους κατά 54 %.

69 Ως προς το ζήτημα αυτό υπογραμμίζεται, καταρχάς, ότι νομίμως τα θεσμικά όργανα της Ένωσης στηρίχθηκαν μόνο στα αριθμητικά στοιχεία των ινδονησιακών εταιριών που είχαν συνεργασθεί, δεδομένου ότι τα στοιχεία που αφορούσαν τις λοιπές εταιρίες δεν ήταν ούτε διαθέσιμα ούτε αξιόπιστα. Επίσης, όπως ορθώς υπογράμμισε το Συμβούλιο, από τους πίνακες που παρατίθενται προς συμπλήρωση στο παράρτημα του εντύπου απαλλαγής προκύπτει ότι οι αιτούντες όφειλαν να παράσχουν πληροφορίες σχετικά με τον όγκο παραγωγής τους από το 2004. Επομένως, η Επιτροπή όντως διεξήγαγε έρευνα για ολόκληρη την περίοδο έρευνας. Στα δικόγραφά του το Συμβούλιο δικαιολόγησε το γεγονός ότι περιορίστηκε στο διάστημα από το 2009 έως τον Αύγουστο του 2012 αναφέροντας ότι τα στοιχεία που αφορούσαν τα πρώτα έτη δεν ήταν πλήρη για το σύνολο των εταιριών.

70 Επομένως, στο μέτρο που κατά τη διάρκεια της έρευνας δεν παρουσιάστηκε καμία άλλη εξήγηση πέραν της επιβολής δασμού αντιντάμπινγκ και που η προσφεύγουσα κατά τη διάρκεια των σταδίων της διοικητικής και της δικαστικής διαδικασίας δεν προέβαλε κανένα συγκεκριμένο στοιχείο σχετικό με το ζήτημα αυτό, το Συμβούλιο ορθώς κατέληξε στο συμπέρασμα ότι δεν υπήρχε εναλλακτική εξήγηση για τη μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών.

71 Επομένως, το πρώτο σκέλος του πρώτου λόγου της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του ως αβάσιμο.

– Επί των μεταφορτώσεων

72 Στο πλαίσιο του δεύτερου σκέλους του πρώτου λόγου της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει τρεις αιτιάσεις.

73 Πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας, στην αιτιολογική σκέψη 62 του προσβαλλόμενου κανονισμού (βλ. σκέψη 23 ανωτέρω) ότι δεν διέθετε επαρκή παραγωγική ικανότητα που θα μπορούσε να δικαιολογήσει τον όγκο των εξαγωγών που πραγματοποίησε προς την Ένωση.

74 Δεύτερον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, συνάγοντας από τη μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών και μόνο ότι πραγματοποιήθηκαν μεταφορτώσεις. Το Συμβούλιο δεν προσκόμισε αποδείξεις σχετικά με την ύπαρξη τέτοιων πρακτικών ούτε απέδειξε κάποιον αιτιώδη σύνδεσμο μεταξύ των εν λόγω πρακτικών και της υποτιθέμενης μεταβολής των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών.

75 Τρίτον, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, ελλείψει άλλων αποδείξεων, τα υποβληθέντα στοιχεία έπρεπε να θεωρηθούν διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία, υπό την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού.

76 Το Συμβούλιο αμφισβητεί το σύνολο των επιχειρημάτων της προσφεύγουσας.

77 Όσον αφορά την πρώτη αιτίαση, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι είναι πράγματι παραγωγός ινδονησιακών ποδηλάτων και ότι δεν μπορεί, επομένως, να θεωρηθεί ότι εμπλέκεται σε πρακτικές καταστρατηγήσεως. Από τις απαντήσεις της στο έντυπο απαλλαγής προκύπτει, μεταξύ άλλων, ότι [*εμπιστευτικό*] [1]. Η προσφεύγουσα δεν αμφισβητεί ότι εισήγαγε ορισμένα μέρη ποδηλάτου από την Κίνα. Τα μέρη αυτά χρησιμοποιήθηκαν στη συνέχεια για την κατασκευή ποδηλάτων στο εργοστάσιό της στο Tangerang (Ινδονησία) στο οποίο απασχολούνταν περίπου [*εμπιστευτικό*]. Κατά την προσφεύγουσα η διαδικασία κατασκευής στο εργοστάσιό της περιλαμβάνει όλα τα στάδια κατασκευής ενός ποδηλάτου.

78 Η προσφεύγουσα στηρίζεται, κατ' ουσίαν, στις απαντήσεις της στο έντυπο απαλλαγής και στην από 28 Νοεμβρίου 2011 έκθεση ελέγχου του Bureau V., η οποία συμπληρώθηκε στις 16 Ιουλίου 2012, για να προβάλει το επιχείρημα ότι το Συμβούλιο διέθετε επαρκείς πληροφορίες ώστε να κρίνει ότι δεν πραγματοποιήθηκαν μεταφορτώσεις.

79 Εξάλλου, η προσφεύγουσα διατείνεται ότι, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει το Συμβούλιο, δεν έχει αποδεικτική αξία το γεγονός ότι ο εξοπλισμός της κατά τον χρόνο της επιτόπιας επαληθεύσεως δεν εμφάνιζε σημάδια φθοράς ούτε το ότι κατά τον ίδιο χρόνο το εργοστάσιο βρισκόταν εκτός λειτουργίας. Η προσφεύγουσα υπογραμμίζει, επίσης, ότι η διαπίστωση του Συμβουλίου, στην αιτιολογική σκέψη 29 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι προμηθευόταν μέρη ποδηλάτου από Κινέζο κατασκευαστή ερχόταν σε αντίθεση με τη διαπίστωση ότι δεν κατασκεύαζε η ίδια ποδήλατα και με τη διαπίστωση ότι πραγματοποιούνταν μεταφορτώσεις.

80 Ως προς το ζήτημα αυτό πρέπει να διευκρινιστεί ότι ο βασικός κανονισμός δεν απονέμει στην Επιτροπή καμία εξουσία έρευνας που θα της επέτρεπε να υποχρεώσει τις επιχειρήσεις να συμμετάσχουν στην έρευνα ή να παράσχουν πληροφορίες. Υπό τις συνθήκες αυτές, το Συμβούλιο και η Επιτροπή εξαρτώνται από την εκούσια συνεργασία των μερών για την παροχή των αναγκαίων πληροφοριών εντός των τασσομένων προθεσμιών. Στο πλαίσιο αυτό, οι πληροφορίες που παρέχονται στο έντυπο της απαλλαγής καθώς και η μεταγενέστερη επιτόπια επαλήθευση στην οποία έχει τη δυνατότητα να προβεί η Επιτροπή είναι ουσιώδεις για τη διεξαγωγή της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Απόκειται, επομένως, στις συνεργαζόμενες επιχειρήσεις να παράσχουν με σαφήνεια και ακρίβεια τις πληροφορίες και τα αποδεικτικά στοιχεία τόσο στις απαντήσεις που δίνουν στις γραπτές και προφορικές ερωτήσεις όσο και κατά τη διάρκεια της επιτόπιας επαληθεύσεως (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση JBF RAK κατά Συμβουλίου, σκέψη 64 ανωτέρω, EU:T:2012:262, σκέψη 80 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

1 — Εμπιστευτικά στοιχεία που δεν αποκαλύπτονται.

81 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται ότι η προσφεύγουσα πράγματι παρέσχε ορισμένα κρίσιμα στοιχεία στο έντυπο απαλλαγής και στο αναθεωρημένο έντυπο απαλλαγής. Ειδικότερα, στους πίνακες που βρίσκονταν στο παράρτημα των ανωτέρω εντύπων παρέθεσε συγκεντρωτικές πληροφορίες σχετικά με την παραγωγική της ικανότητα, την πραγματική της παραγωγή, τις εξαγωγικές της πωλήσεις, τον κύκλο εργασιών της, ορισμένα χρηματοοικονομικά και λογιστικά στοιχεία όπως τα γενικά έξοδα του εργοστασίου, τα αποθέματα, οι αγορές μερών ποδηλάτου και η προέλευση των αγορών αυτών, η διαδικασία κατασκευής και τα έξοδα παραγωγής. Προσκόμισε επίσης τις οικονομικές της καταστάσεις.

82 Διαπιστώνεται, όμως, καταρχάς ότι οι πληροφορίες που παρέσχε η προσφεύγουσα στο πρώτο έντυπο απαλλαγής, στις 5 Νοεμβρίου 2012, αποδείχτηκαν ανεπαρκείς, καθώς σε μεγάλο βαθμό δεν ήταν πλήρεις.

83 Συγκεκριμένα, οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν στο έντυπο απαλλαγής που υποβλήθηκε στις 5 Νοεμβρίου 2012 δεν επέτρεπαν να προσδιοριστεί, μεταξύ άλλων, ούτε το κόστος των μερών ποδηλάτου ούτε η προέλευσή τους, πράγμα που καθιστούσε αδύνατο να προσδιοριστεί σε εκείνο το στάδιο αν η προσφεύγουσα αποτελούσε Ινδονήσιο παραγωγό ποδηλάτων και να της χορηγηθεί, επομένως, απαλλαγή δυνάμει του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

84 Με το από 29 Νοεμβρίου 2012 έγγραφό της η Επιτροπή ζήτησε από την προσφεύγουσα, μέσω δεκατριών συγκεκριμένων ερωτήσεων, να της παράσχει τις πληροφορίες που έλειπαν το αργότερο μέχρι την 3η Δεκεμβρίου 2012, δηλαδή πριν από την επιτόπια επαλήθευση. Με το από 3 Δεκεμβρίου 2012 έγγραφό της η προσφεύγουσα παρέσχε στοιχεία μόνο για τις δύο από τις δεκατρείς ερωτήσεις της Επιτροπής, κάτι που δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα.

85 Κατά δεύτερο λόγο, κατά την επιτόπια επαλήθευση στις 6 και 7 Δεκεμβρίου 2012 η προσφεύγουσα υπέβαλε αναθεωρημένο έντυπο απαλλαγής στο οποίο είχαν επικαιροποιηθεί ορισμένα μόνο σημεία, ήτοι, ιδίως, πληροφορίες σχετικά με τα μέρη ποδηλάτου που αγοράστηκαν από άλλες χώρες πέραν της Κίνας. Εντούτοις, οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν στο αναθεωρημένο έντυπο απαλλαγής εξακολουθούσαν να μην είναι πλήρεις, κάτι που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα. Ειδικότερα, όσον αφορά τα στοιχεία που αφορούσαν τις εξαγωγές της, η προσφεύγουσα δεν παρέθεσε τις τιμές CIF (κόστος, ασφάλιση, ναύλος) ορισμένων συναλλαγών προς την Ένωση. Επίσης η προσφεύγουσα δεν δήλωσε τα έξοδα συσκευασίας, εγγυήσεις και τραπεζικά έξοδα.

86 Οι πληροφορίες που παρασχέθηκαν στο αναθεωρημένο έντυπο απαλλαγής αποδείχθηκε, επίσης, ότι ήταν αντιφατικές και μη δυνάμενες να επαληθευτούν.

87 Πράγματι, πρώτον, τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με την προέλευση των μερών ποδηλάτου που είχε αγοράσει η προσφεύγουσα, τα οποία παρουσιάστηκαν στους δυο πίνακες στο παράρτημα των εντύπων απαλλαγής, δεν ήταν σαφή, κάτι που δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα. Όμως, στο πλαίσιο διαδικασίας που αφορά ενδεχόμενη καταστρατήγηση δασμών αντιντάμπινγκ τα στοιχεία αυτά είναι ουσιώδη.

88 Δεύτερον, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει ότι οι υπάλληλοι της προσφεύγουσας κατά την επιτόπια επαλήθευση δεν μπόρεσαν, αφενός, να προσκομίσουν τα αρχεία εργασίας βάσει των οποίων είχαν συμπληρώσει τα έντυπα απαλλαγής (βλ., συναφώς, σκέψη 112 κατωτέρω) και, αφετέρου, να εξηγήσουν πώς είχαν προκύψει τα αριθμητικά στοιχεία που είχαν παρατεθεί στα έντυπα απαλλαγής, κάτι που δεν αμφισβητείται από την προσφεύγουσα. Φαίνεται ότι τα αριθμητικά στοιχεία που προσκόμισε η προσφεύγουσα είχαν υπολογισθεί με το χέρι, με τη συνδρομή απλής αριθμομηχανής.

89 Τρίτον, από τα στοιχεία της δικογραφίας προκύπτει, επίσης, ότι τα μόνα έγγραφα που μπόρεσε να προσκομίσει η προσφεύγουσα ήταν οι οικονομικές της καταστάσεις, ορισμένα τελωνειακά έντυπα και αντίτυπα τιμολογίων. Η προσφεύγουσα δεν διέθετε ετήσιες εκθέσεις ελέγχου ούτε λογιστικά συστήματα που θα επέτρεπαν να επαληθευτούν ευχερώς τα αριθμητικά στοιχεία που είχαν παρατεθεί

στα αντίτυπα απαλλαγής, καθώς και ο αποκλειστικός χαρακτήρας των καταλόγων συναλλαγών. Παραδείγματος χάριν, δεν κατέστη δυνατό να συσχετισθεί ο όγκος παραγωγής με τις πωλήσεις και τα αποθέματα. Υπογραμμίζεται, συναφώς, ότι με έγγραφο της 27ης Νοεμβρίου 2012 η Επιτροπή είχε ενημερώσει προηγουμένως την προσφεύγουσα ότι κατά την επιτόπια επαλήθευση έπρεπε να προσκομίσει όλα τα έγγραφα, ιδίως τα φύλλα εργασίας, που θα επέτρεπαν να επαληθευτούν τα αριθμητικά στοιχεία που περιλαμβάνονταν στο έντυπο απαλλαγής.

90 Κατά τρίτο λόγο, η Επιτροπή, μετά την επιτόπια επαλήθευση, με έγγραφο της 28ης Ιανουαρίου 2013 με το οποίο ενημέρωνε την προσφεύγουσα ότι σκόπευε να εφαρμόσει στην περίπτωσή της το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, της έδωσε εκ νέου τη δυνατότητα να προσκομίσει τα αναγκαία έγγραφα. Η από 4 Φεβρουαρίου 2013 απάντηση της προσφεύγουσας, εκτάσεως μιας μόνης σελίδας, δεν προσέθεσε επ' αυτού κανένα νέο ουσιώδες στοιχείο, καθώς η προσφεύγουσα αρκέστηκε, κατ' ουσίαν, να επαναλάβει ότι είχε συνεργασθεί δεόντως. Στην απάντησή της στο από 9 Απριλίου 2013 έγγραφο γενικής ενημερώσεως η προσφεύγουσα εξακολούθησε να μην παρέχει συγκεκριμένα στοιχεία που θα μπορούσαν να δικαιολογήσουν τα αριθμητικά στοιχεία που είχε παραθέσει στο έντυπο απαλλαγής, στάση η οποία συνεχίστηκε με εκπρόθεσμη επιστολή της 28ης Μαΐου 2013.

91 Κατά τέταρτο λόγο, όσον αφορά την από 28 Νοεμβρίου 2011 έκθεση ελέγχου του Bureau V., η οποία συμπληρώθηκε στις 16 Ιουλίου 2012, διαπιστώνεται ότι η έκθεση αυτή δεν αποδεικνύει, σε κάθε περίπτωση, ότι η προσφεύγουσα παρήγαγε ποδήλατα καταγωγής Ινδονησίας ή ότι πληρούσε τα κριτήρια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, όπως ορθώς υπογραμμίζει το Συμβούλιο.

92 Συγκεκριμένα, η έκθεση αυτή δεν αφορά το ζήτημα αν η προσφεύγουσα δεν επιδιδόταν σε πρακτικές, διαδικασίες ή εργασίες για τις οποίες δεν υφίσταται ικανός λόγος ή άλλη οικονομική δικαιολογία πλην της επιβολής του αρχικού δασμού αντιντάμπινγκ. Η έκθεση αυτή καταδεικνύει, στην καλύτερη περίπτωση, ότι κατά τον χρόνο της εκδόσεώς της η προσφεύγουσα ασχολείτο με την παραγωγή ποδηλάτων, κάτι που δεν αμφισβητείται. Ως προς το ζήτημα αυτό υπογραμμίζεται ότι η εν λόγω έκθεση ελέγχου αφορά κατ' ουσίαν τις συνθήκες εργασίας και την ποιότητα της οργανώσεως. Επομένως, δεν περιλαμβάνει κανένα στοιχείο σχετικά με την εξέλιξη, μεταξύ άλλων, του όγκου παραγωγής και την προέλευση των μερών ποδηλάτου.

93 Εξάλλου, ούτε οι φωτογραφίες και τα βίντεο που προσκόμισε η προσφεύγουσα στο Γενικό Δικαστήριο αποδεικνύουν ότι η προσφεύγουσα ήταν Ινδονήσια παραγωγός ποδηλάτων και ότι, επομένως, δεν μετείχε σε καταστρατήγηση κατά την έννοια του άρθρου 13 του βασικού κανονισμού, καθώς τα στοιχεία αυτά δεν παρέχουν τη δυνατότητα να καθοριστεί με σαφήνεια, μεταξύ άλλων, η προέλευση των πρώτων υλών που χρησιμοποιήθηκαν.

94 Επομένως, τα έντυπα απαλλαγής, η έκθεση ελέγχου του Bureau V. και οι φωτογραφίες που υποβλήθηκαν σε διάφορα σημεία της δικαστικής διαδικασίας και στα οποία στηρίζεται η προσφεύγουσα δεν παρέχουν τη δυνατότητα να αποδειχθεί ότι ήταν πράγματι Ινδονήσιος εξαγωγέας ή ότι πληρούσε τα κριτήρια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού.

95 Εντούτοις, διαπιστώνεται ότι βάσει των στοιχείων της δικογραφίες το Συμβούλιο δεν διέθετε επαρκή στοιχεία βάσει των οποίων θα μπορούσε να καταλήξει ρητώς στο συμπέρασμα, στην αιτιολογική σκέψη 62 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι η προσφεύγουσα δεν διέθετε επαρκή παραγωγική ικανότητα σε σχέση με τον όγκο εξαγωγών που πραγματοποίησε προς την Ένωση ούτε, επομένως, ότι συμμετείχε σε πρακτικές μεταφορτώσεως, δηλαδή στη μέσω τρίτων χωρών αποστολή του προϊόντος που είχε υπαχθεί στα μέτρα.

96 Ως προς το ζήτημα αυτό, υπογραμμίζεται, καταρχάς, ότι η συλλογιστική του Συμβουλίου στηρίζεται σε μεγάλο βαθμό στις διαπιστώσεις στις οποίες προέβησαν οι υπάλληλοι της Επιτροπής κατά την επιτόπια επαλήθευση.

97 Κατά τους υπαλλήλους της Επιτροπής προέκυψε, μεταξύ άλλων, ότι η προσφεύγουσα δεν διέθετε τις μηχανές που απαιτούνταν ώστε να παραχθούν επαρκή μέρη ποδηλάτου, σε σχέση με τον όγκο παραγωγής ποδηλάτων που είχε δηλώσει. Επισήμαναν ότι κατά την άφιξή τους οι εγκαταστάσεις παραγωγής της προσφεύγουσας ήταν κλειδωμένες και ότι ορισμένα μηχανήματα παραγωγής ήταν καινούργια ή ενδεχομένως δεν είχαν χρησιμοποιηθεί πρόσφατα. Επίσης, δεν υπήρχε μηχανή κοπής ούτε μηχανή συγκολλήσεως. Οι υπάλληλοι της Επιτροπής ζήτησαν να δουν τις πρώτες ύλες για τις ζάντες και τα πλαίσια, αλλά χωρίς επιτυχία. Βρήκαν, αντιθέτως, κιβώτια που περιείχαν πλήρη ποδήλατα με την ένδειξη ότι «έχουν κατασκευαστεί στην Ινδονησία», χωρίς να γίνεται μνεία του Κινέζου προμηθευτή της προσφεύγουσας, καθώς και άλλα κουτιά που περιείχαν πλαίσια χωρίς να αναφέρεται η προέλευσή τους. Η ομάδα παρατήρησε ότι όλα τα πλαίσια που είδαν είχαν παραδοθεί από προμηθευτές και ήταν ήδη βαμμένα. Τέλος, οι υπάλληλοι της προσφεύγουσας δεν μπόρεσαν να δώσουν εξηγήσεις σχετικά με τη διαδικασία παραγωγής.

98 Καμία, όμως, από τις ανωτέρω διαπιστώσεις, είτε εξεταζόμενη μεμονωμένα είτε σε συνδυασμό με τις υπόλοιπες, δεν καταδεικνύει με πειστικό τρόπο ότι πραγματοποιήθηκαν μεταφορτώσεις.

99 Συγκεκριμένα, δεδομένου ότι μετά την έναρξη της έρευνας σχετικά με την καταστρατήγηση η δραστηριότητα της εταιρίας περιορίστηκε δραστικά, δεν μπορεί να συναχθεί κάποιο συμπέρασμα από το γεγονός ότι το εργοστάσιο ήταν σε καλή κατάσταση και ότι δεν υπήρχαν σημαντικά αποθέματα πρώτων υλών κατά την επιτόπια επαλήθευση. Ως προς το ζήτημα αυτό η προσφεύγουσα υπογράμμισε, άλλωστε, ότι λόγω της πτώσεως των δραστηριοτήτων της είχε πωλήσει ορισμένα τμήματα της γραμμής παραγωγής. Ανέφερε επίσης, προσκομίζοντας σχετικά τιμολόγια, ότι κάποια μηχανήματα παραγωγής είχαν αγορασθεί πρόσφατα, μετά από πυρκαγιά που ξέσπασε στο εργοστάσιο στις 23 Απριλίου 2009. Επένδυσε, έτσι, εκ νέου σε δύο φάσεις, τον Μάιο του 2009 και τον Ιούλιο του 2011, ιδίως στις γραμμές συναρμολογήσεως.

100 Ορισμένες διαπιστώσεις, όπως το γεγονός ότι δεν γίνεται καμία μνεία του Κινέζου προμηθευτή της προσφεύγουσας ή ότι ορισμένα κουτιά περιλάμβαναν πλαίσια χωρίς να αναφέρεται η προέλευσή τους, δημιουργούν, βεβαίως, αμφιβολίες σχετικά με τις πραγματικές δραστηριότητες της προσφεύγουσας, οι οποίες ενισχύονται, εξάλλου, από το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν δικαιολόγησε τους αριθμούς που είχε παραθέσει στα έντυπα απαλλαγής. Τα στοιχεία, όμως, αυτά, δεν αποδεικνύουν ότι η προσφεύγουσα πραγματοποίησε μεταφορτώσεις.

101 Όσον αφορά το γεγονός ότι οι υπάλληλοι της προσφεύγουσας τους οποίους συνάντησε [το κλιμάκιο της Επιτροπής] κατά την επιτόπια επαλήθευση δεν μπορούσαν να δώσουν εξηγήσεις σχετικά με τη διαδικασία παραγωγής, κάτι που δεν αμφισβητείται άλλωστε από την προσφεύγουσα, διαπιστώνεται ότι από τις γραπτές απαντήσεις του Συμβουλίου στις γραπτές ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου προκύπτει ότι η ομάδα της Επιτροπής είχε συναντήσει μόνον υπαλλήλους του τμήματος πωλήσεων και όχι ειδικούς της παραγωγής.

102 Κατά δεύτερο λόγο, το Συμβούλιο, όσον αφορά τις διαπιστώσεις πραγματικών περιστατικών που αναφέρονται στη σκέψη 97 ανωτέρω, στηρίχθηκε σχεδόν αποκλειστικά στην έκθεση αποστολής των υπαλλήλων της Επιτροπής, αποκλείοντας κάθε άλλο ουσιαστικό στοιχείο. Οι περισσότερες, όμως, από τις διαπιστώσεις που αντλούνται από την έκθεση αποστολής αμφισβητούνται από την προσφεύγουσα, ειδικότερα όσον αφορά το γεγονός ότι οι γραμμές συναρμολογήσεως δεν λειτουργούσαν ή ότι δεν υπήρχαν αποθέματα ορισμένων πρώτων υλών. Στα δικόγραφά του και κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση το Συμβούλιο αναφέρθηκε, βέβαια, σε ορισμένες φωτογραφίες που υποβλήθηκαν από την προσφεύγουσα ή λήφθηκαν από υπαλλήλους της Επιτροπής κατά την επιτόπια επαλήθευση. Οι φωτογραφίες αυτές δεν παρέχουν, όμως, καμία ένδειξη σχετικά με το ζήτημα αν η προσφεύγουσα επιδιδόταν σε πρακτικές μεταφορτώσεως.

103 Κατά τρίτο λόγο, το Συμβούλιο στηρίζει επίσης τη συλλογιστική του στο γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία σχετικά με το ότι ήταν πράγματι Ινδονήσια παραγωγός ή ότι πληρούσε τα κριτήρια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Παρά το ότι η διαπίστωση αυτή επιβεβαιώνεται στη σκέψη 94 ανωτέρω, δεν μπορεί να στηρίξει, αφεαυτής, τη διαπίστωση ότι η προσφεύγουσα επιδιδόταν σε πρακτικές μεταφορτώσεως.

104 Λαμβανομένων υπόψη όσων εκτέθηκαν στις σκέψεις 95 έως 103, το Συμβούλιο δεν διέθετε επαρκείς ενδείξεις για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν διέθετε επαρκή παραγωγική ικανότητα που θα μπορούσε να δικαιολογήσει τον όγκο εξαγωγών που πραγματοποίησε προς την Ένωση και ότι, επομένως, επιδιδόταν σε μεταφορτώσεις.

105 Δεν μπορεί, βεβαίως, να αποκλεισθεί ότι, από το σύνολο των πρακτικών, διαδικασιών ή εργασιών για τις οποίες δεν υφίσταται ικανός λόγος ή άλλη οικονομική δικαιολογία πλην της επιβολής του αρχικού δασμού αντιντάμπινγκ, υπό την έννοια του άρθρου 13, παράγραφος 1, δεύτερο εδάφιο, του βασικού κανονισμού, [προκύπτει ότι] η προσφεύγουσα πραγματοποιούσε μεταφορτώσεις. Εντούτοις, σε αντίθεση προς όσα υποστήριξε η Επιτροπή κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι ήταν πράγματι Ινδονήσια παραγωγός ή ότι πληρούσε της προϋποθέσεις του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού δεν επέτρεπε στο Συμβούλιο να κρίνει, διά της εις άτοπον απαγωγής, ότι η προσφεύγουσα πραγματοποιούσε μεταφορτώσεις, καθώς μια τέτοια δυνατότητα δεν προκύπτει ούτε από τον βασικό κανονισμό ούτε από τη νομολογία.

106 Υπό τις συνθήκες αυτές, πρέπει να γίνει δεκτό το δεύτερο σκέλος του πρώτου λόγου της προσφυγής, παρέλκει δε η εξέταση των λοιπών αιτιάσεων της προσφεύγουσας.

Επί του δεύτερου λόγου της προσφυγής, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, της αρχής της αναλογικότητας και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως

107 Ο δεύτερος λόγος της προσφυγής αναλύεται σε τέσσερα σκέλη με τα οποία η προσφεύγουσα σκοπεί να αποδείξει, ιδίως, ότι το Συμβούλιο, στις αιτιολογικές σκέψεις 29 έως 33 του προσβαλλόμενου κανονισμού, υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο και σε πλάνη εκτιμήσεως, κρίνοντας ότι η προσφεύγουσα δεν είχε συνεργαστεί, υπό την έννοια του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού. Με το πρώτο σκέλος η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι συνεργάστηκε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, κάτι που δεν έλαβε υπόψη το Συμβούλιο, κατά παράβαση του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού. Με το δεύτερο σκέλος, που στηρίζεται επίσης σε παράβαση του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη διαπίστωση περί αρνήσεως συνεργασίας. Με το τρίτο σκέλος προβάλλει ότι το Συμβούλιο παρέβη την υποχρέωση αιτιολογήσεως, ιδίως παραλείποντας να εξηγήσει ποια ήταν τα διαθέσιμα στοιχεία, υπό την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, που έλαβε υπόψη. Με το τέταρτο σκέλος εκτιμά ότι το Συμβούλιο, κατά παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, παρέλειψε να λάβει υπόψη πληροφορίες που είχε παράσχει κατά τη διάρκεια της έρευνας. Εξάλλου, το γεγονός ότι δεν ελήφθη υπόψη το σύνολο των στοιχείων που υπέβαλε η προσφεύγουσα συνιστά παράβαση της αρχής της αναλογικότητας.

108 Το Συμβούλιο αμφισβητεί όλα τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

109 Το Γενικό Δικαστήριο κρίνει ότι πρέπει να εξετάσει πρώτο το δεύτερο σκέλος και στη συνέχεια, διαδοχικά, το πρώτο, το τρίτο και το τέταρτο σκέλος.

– Επί της διαπιστώσεως περί αρνήσεως συνεργασίας

110 Προς στήριξη του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει ορισμένα επιχειρήματα που σκοπούν να καταδείξουν ότι η διαπίστωση περί μη συνεργασίας είναι εσφαλμένη. Προβάλλει, μεταξύ άλλων, ότι το γεγονός ότι δεν παραδόθηκαν φύλλα εργασίας δεν ήταν, αυτό και μόνο, αρκετό για να διαπιστωθεί άρνηση συνεργασίας.

111 Ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται εξαρχής ότι το άρθρο 18, παράγραφος 1, πρώτη περίοδος, του βασικού κανονισμού επιτρέπει στα θεσμικά όργανα να χρησιμοποιούν τα διαθέσιμα στοιχεία σε περίπτωση που κάποιο ενδιαφερόμενο μέρος αρνείται την πρόσβαση σε απαραίτητες πληροφορίες ή δεν τις παρέχει εντός των προθεσμιών που προβλέπει ο κανονισμός ή παρεμποδίζει σημαντικά την έρευνα. Επιτρέπεται να χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα στοιχεία και στην περίπτωση που κάποιο ενδιαφερόμενο μέρος προσκομίζει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία. Από το γράμμα της ανωτέρω διατάξεως προκύπτει ότι οι τέσσερις αυτές προϋποθέσεις τίθενται εναλλακτικώς, με αποτέλεσμα όταν συντρέχει μία από αυτές τα θεσμικά όργανα να μπορούν να χρησιμοποιήσουν τα διαθέσιμα στοιχεία για να στηρίξουν τα προσωρινά ή τελικά συμπεράσματά τους (απόφαση της 22ας Μαΐου 2014, Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου, T-633/11, EU:T:2014:271, σκέψη 44).

112 Εν προκειμένω, διαπιστώνεται καταρχάς ότι στον προσβαλλόμενο κανονισμό η έλλειψη συνεργασίας δεν στηρίζεται μόνο στη μη υποβολή των φύλλων εργασίας που θα επέτρεπαν τη διασταύρωση μεταξύ των απαντήσεων στο έντυπο απαλλαγής και τα οικονομικά και λογιστικά έγγραφα του εξαγωγέα. Στηρίζεται επίσης στις καθυστερήσεις που υπήρξαν στην υποβολή των πληροφοριών που ζητήθηκαν, στον αντιφατικό και μη αξιόπιστο χαρακτήρα των πληροφοριών αυτών και στις δυσκολίες που υπήρξαν κατά την επιτόπια επαλήθευση. Πράγματι, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου της προσφυγής διαπιστώθηκε ήδη ότι τα στοιχεία που παρέσχε η προσφεύγουσα αποδείχτηκε ότι δεν ήταν πλήρη, ότι ήταν αντιφατικά και ότι δεν μπορούσαν να επαληθευτούν. Επομένως, η προσφεύγουσα δεν έδωσε πρόσβαση στις απαραίτητες πληροφορίες, υπό την έννοια της νομολογίας που αναφέρθηκε στη σκέψη 111 ανωτέρω.

113 Κατά δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι οι αποκλίσεις που εμφανίστηκαν στα στοιχεία σχετικά με την παραγωγή της οφείλονταν σε καθυστερήσεις μεταξύ των περιόδων καταγραφής και του πραγματικού ρυθμού της παραγωγής. Θεωρεί ότι η από 4 Φεβρουαρίου 2013 επιστολή της θεμελιώνει την άποψη αυτή. Διαπιστώνεται, όμως, ότι η επιστολή της 4ης Φεβρουαρίου 2013 δεν περιλαμβάνει κανένα αποδεικτικό στοιχείο σχετικό με το θέμα αυτό.

114 Κατά τρίτο λόγο, η προσφεύγουσα υπογραμμίζει ότι τμήμα τουλάχιστον των πληροφοριών που παρασχέθηκαν ήταν ορθές, δεδομένου ότι το ίδιο το Συμβούλιο αναγνώρισε ότι τα αριθμητικά στοιχεία που δόθηκαν σχετικά με τις εξαγωγικές πωλήσεις ήταν ακριβή. Από την αιτιολογική σκέψη 31 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει, πράγματι, ότι το Συμβούλιο επιβεβαίωσε τη διαπίστωση ότι τα εν λόγω αριθμητικά στοιχεία ήταν σωστά. Εντούτοις, καταρχάς, τα στοιχεία αυτά κατά το Συμβούλιο αφορούν το σύνολο των εξαγωγικών πωλήσεων και όχι μόνο τις εξαγωγές προς την Ένωση, για τις οποίες δεν κατέστη εφικτή η διασταύρωση, κάτι που δεν αμφισβητεί η προσφεύγουσα. Δεύτερον, το γεγονός ότι τα στοιχεία σχετικά με τις εξαγωγές είναι σωστά και δεκτικά επαληθεύσεως δεν συνεπάγεται ότι πρέπει να επικυρωθούν τα στοιχεία που αφορούν την προέλευση των εξαγόμενων προϊόντων.

115 Κατά τέταρτο λόγο, όσον αφορά το γεγονός ότι διευθυντής πωλήσεων της προσφεύγουσας εργαζόταν συγχρόνως σε Κινέζο παραγωγό ο οποίος αποτελούσε τον κύριο προμηθευτή μερών ποδηλάτου της εταιρίας, πράγματι δεν μπορεί, αυτό και μόνο, να στηρίξει διαπίστωση περί αρνήσεως συνεργασίας υπό την έννοια του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού. Εντούτοις, οι εξηγήσεις που έδωσε η προσφεύγουσα σχετικά με το καθεστώς του συγκεκριμένου υπαλλήλου ήταν ιδιαιτέρως συγκεχυμένες, κάτι που σχετίζεται με την αξιολόγηση της συνεργασίας της προσφεύγουσας. Υπογραμμίζεται επίσης ότι η προσφεύγουσα είχε δηλώσει στο έντυπο απαλλαγής ότι δεν είχε καμία σχέση με κινεζικές επιχειρήσεις. Σε κάθε περίπτωση, δεδομένης της σημασίας που θα μπορούσε να έχει για την απόδειξη καταστρατηγήσεως μέσω της Ινδονησίας το γεγονός ότι διευθυντής πωλήσεων της προσφεύγουσας εργαζόταν επίσης για κινεζική εταιρία ποδηλάτων, ευλόγως η Επιτροπή υπέβαλε σχετικά ερωτήματα στην προσφεύγουσα και προέβη σε σχετική μνεία στον προσβαλλόμενο κανονισμό.

116 Κατά πέμπτο λόγο, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι η έλλειψη συνεργασίας αφορά μόνο τις εργασίες συναρμολογήσεως και όχι τη μεταφόρτωση. Υπογραμμίζει, συναφώς, ότι η προβαλλόμενη ανεπαρκής συνεργασία αφορά μόνο την αξία των μερών ποδηλάτου κινεζικής προελεύσεως. Κατά την

προσφεύγουσα, η πληροφορία αυτή ήταν απαραίτητη μόνο προκειμένου να καθοριστεί αν επιδιδόταν σε εργασίες συναρμολογήσεως, ήτοι αν τηρούσε τους κανόνες σχετικά με την αναλογία των μερών που εισάγονται από την Κίνα επί της συνολικής αξίας του κατασκευαζόμενου προϊόντος, σύμφωνα με το άρθρο 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Δεδομένου ότι στον προσβαλλόμενο κανονισμό η καταστρατήγηση των μέτρων διά των εξαγωγών μέσω της Ινδονησίας στηρίζεται μόνο στη μεταφόρτωση, η διαπίστωση περί αρνήσεως συνεργασίας σχετιζόταν με διαπιστώσεις που, κατά την προσφεύγουσα, δεν ασκούν επιρροή στο πλαίσιο της αιτιάσεως του Συμβουλίου περί καταστρατηγήσεως.

117 Ως προς το ζήτημα αυτό επισημαίνεται, πρώτον, ότι από το έντυπο απαλλαγής που υπέβαλε η προσφεύγουσα προκύπτει ότι επιδίωξε να αποδείξει ότι πληρούσε τα κριτήρια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Επομένως, καλώς η Επιτροπή, στο παράρτημα Β του εγγράφου γενικής ενημερώσεως, αιτιολόγησε την απόφασή της να μη χορηγήσει απαλλαγή στην προσφεύγουσα διευκρινίζοντας ότι δεν μπόρεσε να προβεί στους υπολογισμούς που σχετίζονται με τα ανωτέρω κριτήρια βάσει των πληροφοριών που είχαν παρασχεθεί. Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι η έρευνα αφορούσε την ύπαρξη καταστρατηγήσεως μέσω της Ινδονησίας και όχι την ύπαρξη μιας συγκεκριμένης μορφής καταστρατηγήσεως, Η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 9 του κανονισμού 875/2012 για την έναρξη της έρευνας σχετικά με την καταστρατήγηση αναφέρθηκε, άλλωστε, όσον αφορά την Ινδονησία, σε πιθανές ενέργειες μεταφορτώσεως και συναρμολογήσεως.

118 Δεύτερον, υπενθυμίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι ήταν πράγματι παραγωγός ποδηλάτων καταγωγής Ινδονησίας ή ότι πληρούσε τα κριτήρια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, δηλαδή δεν κατόρθωσε να αποδείξει την καταγωγή των ποδηλάτων που εξήγε σε σημαντικές ποσότητες προς την Ένωση. Οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν από την προσφεύγουσα ήταν, σε κάθε περίπτωση, ανεπαρκείς, δεδομένου ότι το αντικείμενο της έρευνας ήταν να καθοριστεί αν η προσφεύγουσα είχε συμμετάσχει σε καταστρατήγηση του αρχικού δασμού αντιντάμπινγκ μέσω της Ινδονησίας, ανεξαρτήτως του μεταγενέστερου χαρακτηρισμού που θα δινόταν από το Συμβούλιο στις πρακτικές αυτές.

119 Υπό τις συνθήκες αυτές, η συγκεκριμένη αιτίαση πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

120 Επομένως, το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του ως αβάσιμο.

– Επί των αποτελεσμάτων της συνεργασίας της προσφεύγουσας

121 Με το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου της προσφυγής η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο, κατά παράβαση του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι είχε συνεργαστεί με τον καλύτερο δυνατό τρόπο. Υπογραμμίζει συναφώς ότι, μεταξύ άλλων, είχε υποβάλει αίτημα απαλλαγής καθώς και αναθεωρημένο ερωτηματολόγιο και ότι είχε συμφωνήσει να υποδεχτεί την ομάδα της Επιτροπής κατά την επιτόπια επαλήθευση. Εξάλλου, η συνεργασία πραγματοποιήθηκε υπό δύσκολες συνθήκες, καθώς η προσφεύγουσα διέθετε περιορισμένους διοικητικούς πόρους και δεν ήταν εξοικειωμένη με τις διοικητικές διαδικασίες της Επιτροπής.

122 Επ’ αυτού υπενθυμίζεται, καταρχάς, ότι η χρήση διαθέσιμων πραγματικών στοιχείων δικαιολογείται σε περίπτωση που μια επιχείρηση αρνείται να συνεργαστεί ή προσκομίζει ψευδή ή παραπλανητικά στοιχεία, ενώ το άρθρο 18, παράγραφος 1, δεύτερη περίοδος, του βασικού κανονισμού δεν απαιτεί δόλο. Συγκεκριμένα, το εύρος των προσπαθειών του ενδιαφερομένου να προσκομίσει ορισμένα στοιχεία δεν σχετίζεται, οπωσδήποτε, με την ποιότητα των προσκομιζόμενων στοιχείων και, σε κάθε περίπτωση, δεν αποτελεί τη μόνη παράμετρο που έχει καθοριστική σημασία. Έτσι, αν οι πληροφορίες που ζητήθηκαν τελικά δεν αποκτήθηκαν, η Επιτροπή έχει το δικαίωμα να χρησιμοποιήσει τα

διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία όσον αφορά τις πληροφορίες που είχαν ζητηθεί (απόφαση της 4ης Μαρτίου 2010, Sun Sang Kong Yuen Shoes Factory κατά Συμβουλίου, T-409/06, Συλλογή, EU:T:2010:69, σκέψεις 103 και 104).

123 Εξάλλου, υπενθυμίζεται επίσης ότι, αφενός, απόκειται στα θεσμικά όργανα της Ένωσης να αποφασίσουν αν, προς εξακρίβωση των προσκομισθέντων από ενδιαφερόμενο πληροφοριακών στοιχείων, κρίνουν απαραίτητη την επιβεβαίωση των στοιχείων αυτών με επιτόπια επαλήθευση στις εγκαταστάσεις του εν λόγω ενδιαφερομένου, και σε περίπτωση που ο ενδιαφερόμενος παρεμποδίζει την εξακρίβωση των στοιχείων που έχει προσκομίσει, αν πρέπει να εφαρμοστεί το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού και να χρησιμοποιηθούν τα διαθέσιμα στοιχεία. Άρνηση αποδοχής της επιτόπιας επαληθεύσεως αντίκειται στον σκοπό της καλόπιστης και επιμελούς συνεργασίας, τον σεβασμό του οποίου διασφαλίζει το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, όμως αυτό δεν σημαίνει ότι η αποδοχή του ελέγχου αυτού συνεπάγεται από μόνη της τη διαπίστωση ότι υπήρξε συνεργασία (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 25ης Οκτωβρίου 2011, Transnational Company «Kazchrome» και ENRC Marketing κατά Συμβουλίου, T-192/08, Συλλογή, EU:T:2011:619, σκέψεις 273 και 275).

124 Υπό τις συνθήκες αυτές, το γεγονός ότι η προσφεύγουσα υπέβαλε έντυπο απαλλαγής και στη συνέχεια αναθεωρημένο έντυπο, καθώς και το ότι υποδέχτηκε τους υπαλλήλους της Επιτροπής κατά την επιτόπια επαλήθευση δεν αρκούν για να οδηγήσουν στο συμπέρασμα ότι υπήρξε συνεργασία ούτε στην υποχρέωση των θεσμικών οργάνων της Ένωσης να λάβουν υπόψη ανακριβείς πληροφορίες. Εξάλλου, τα στοιχεία που ζήτησε η Επιτροπή στην υπό κρίση περίπτωση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι απαιτούσαν ιδιαιτέρως σημαντικό διοικητικό φόρτο. Άλλωστε, κατά το Συμβούλιο, η υπηρεσία πωλήσεων και διοικήσεως της προσφεύγουσας περιλαμβάνει δεκαέξι άτομα, κάτι που δεν αμφισβητείται από αυτή.

125 Κατά δεύτερο λόγο, υπογραμμίζεται ότι κατά το άρθρο 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού αν οι πληροφορίες που προσκομίζει ένα ενδιαφερόμενο μέρος δεν είναι ενδεχομένως άρτιες από κάθε άποψη, λαμβάνονται οπωσδήποτε υπόψη, υπό την προϋπόθεση ότι οι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν είναι τέτοιες, ώστε να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια και υπό την προϋπόθεση ότι οι εν λόγω πληροφορίες υποβάλλονται με τον δέοντα τρόπο και εγκαίρως, ότι είναι επαληθεύσιμες και ότι το οικείο μέρος έχει επιδείξει κάθε δυνατή επιμέλεια. Από το γράμμα της διατάξεως αυτής προκύπτει ότι οι τέσσερις προϋποθέσεις πρέπει να συντρέχουν σωρευτικά. Επομένως, όταν δεν πληρούται έστω και μία από αυτές τις προϋποθέσεις δεν μπορεί να εφαρμοστεί η διάταξη ούτε, επομένως, να ληφθούν υπόψη οι επίμαχες πληροφορίες (απόφαση Guangdong Kito Ceramics κ.λπ. κατά Συμβουλίου, σκέψη 111 ανωτέρω, EU:T:2014:271, σκέψη 100).

126 Εν προκειμένω, στο μέτρο που η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε τις απαραίτητες πληροφορίες, υπό την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, προκειμένου να αποδείξει ότι είναι πράγματι παραγωγός καταγωγής Ινδονησίας ή ότι πληροί τα κριτήρια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, όπως διαπιστώθηκε στις σκέψεις 80 έως 94 ανωτέρω, δεν μπορεί να εφαρμοστεί το άρθρο 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού. Εξάλλου, ακόμη και αν, αφενός, παρέσχε τις αναγκαίες πληροφορίες και, αφετέρου, συνεργάστηκε πράγματι με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, διαπιστώθηκε ήδη ότι οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν δεν μπορούσαν να επαληθευτούν.

127 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

– Επί της αιτιολογήσεως

128 Κατά πρώτο λόγο, η προσφεύγουσα εκτιμά ότι το Συμβούλιο έπρεπε να διακρίνει μεταξύ της συνεργασίας που αφορούσε την αιτίαση για συναρμολόγηση και της συνεργασίας που αφορούσε την αιτίαση για μεταφόρτωση. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο δεν διευκρίνισε αν οι πληροφορίες που υποβλήθηκαν αφορούσαν την αιτίαση για μεταφόρτωση ή την αιτίαση για συναρμολόγηση, ο προσβαλλόμενος κανονισμός πάσχει από έλλειψη αιτιολογίας.

129 Κατά δεύτερο λόγο, η προσφεύγουσα προβάλλει ότι το Συμβούλιο, αφού απέρριψε συνολικά τις πληροφορίες που είχε υποβάλει η εταιρία, δεν διευκρίνισε τη φύση των διαθέσιμων στοιχείων, υπό την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, στα οποία στηρίχθηκε για να κρίνει ότι υπήρξε καταστρατήγηση. Θεωρεί, επίσης, ότι το Συμβούλιο έπρεπε να διευκρινίσει ως προς τι τα διαθέσιμα δεδομένα που χρησιμοποιήθηκαν ήταν τα καλύτερα δυνατά.

130 Υπενθυμίζεται ότι από την αιτιολογία των πράξεων των θεσμικών οργάνων της Ένωσης πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και μη διφορούμενο η συλλογιστική του εκδότη της πράξεως, ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερόμενους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου και να μπορούν να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους, στο δε δικαιοδοτικό όργανο να μπορεί να ασκήσει τον έλεγχό του (απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2005, Common Market Fertilizers κατά Επιτροπής, T-134/03 και T-135/03, Συλλογή, EU:T:2005:339, σκέψη 156). Εξάλλου, το ζήτημα αν η αιτιολογία μιας πράξεως ικανοποιεί τις επιταγές του άρθρου 296 ΣΛΕΕ πρέπει να εκτιμάται όχι μόνο βάσει του γράμματος της αιτιολογίας αλλά και βάσει του πλαισίου της καθώς και του συνόλου των νομικών κανόνων που διέπουν το σχετικό ζήτημα (βλ., υπ' αυτή την έννοια, αποφάσεις της 29ης Φεβρουαρίου 1996, Βέλγιο κατά Επιτροπής, C-56/93, Συλλογή, EU:C:1996:64, σκέψη 86, και της 27ης Νοεμβρίου 1997, Kaysersberg κατά Επιτροπής, T-290/94, Συλλογή, EU:T:1997:186, σκέψη 150).

131 Εν προκειμένω, το Συμβούλιο τήρησε τις αρχές αυτές για τους ακόλουθους λόγους.

132 Καταρχάς, όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι το Συμβούλιο έπρεπε να διακρίνει μεταξύ της συνεργασίας που αφορούσε την αιτίαση για συναρμολόγηση και της συνεργασίας που αφορούσε την αιτίαση για μεταφόρτωση, υπενθυμίζεται ότι στη σκέψη 117 ανωτέρω διαπιστώθηκε ότι η έρευνα είχε ως αντικείμενο την ύπαρξη καταστρατηγήσεως μέσω της Ινδονησίας και όχι την ύπαρξη κάποιας συγκεκριμένης μορφής καταστρατηγήσεως. Εξάλλου, τα στοιχεία που έπρεπε να ληφθούν υπόψη προκειμένου να εκτιμηθεί αν υπήρξε συνεργασία ήταν παρόμοια στην περίπτωση της μεταφορτώσεως και στην περίπτωση της συναρμολογήσεως. Επομένως, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, δεν υπήρχε λόγος κατά την εκτίμηση σχετικά με τη συνεργασία εκ μέρους της προσφεύγουσας να γίνει διάκριση μεταξύ, αφενός, της αιτιάσεως για συναρμολόγηση και, αφετέρου, της αιτιάσεως για μεταφόρτωση.

133 Εξάλλου, διαπιστώνεται ότι η αιτιολογία που παρατίθεται στις αιτιολογικές σκέψεις 29 έως 33 του προσβαλλόμενου κανονισμού είναι ορθά θεμελιωμένη, βάσει της νομολογίας που παρατέθηκε στη σκέψη 130 ανωτέρω.

134 Πράγματι, από την αιτιολογική σκέψη 29 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι το Συμβούλιο έκρινε ότι τα στοιχεία που είχαν υποβληθεί από την προσφεύγουσα δεν ήταν αξιόπιστα. Καταρχάς, η προσφεύγουσα δεν είχε διατηρήσει τα φύλλα εργασίας που χρησιμοποιούνται για τη συμπλήρωση του εντύπου απαλλαγής. Υπό τις συνθήκες αυτές, δεν ήταν σε θέση να αποδείξει ότι τα αντίστοιχα αριθμητικά στοιχεία ήταν σωστά. Επίσης, κατά τη διενέργεια των υπολογισμών κατά την επίσκεψη επαληθεύσεως βάσει των διαθέσιμων εγγράφων στις εγκαταστάσεις της προσφεύγουσας διαπιστώθηκαν ανακρίβειες στα αριθμητικά στοιχεία. Τέλος, η έρευνα έδειξε ότι ο διευθυντής πωλήσεων της εταιρίας εργαζόταν παράλληλα σε Κινέζο παραγωγό ποδηλάτων ο οποίος ήταν ο κύριος προμηθευτής μερών ποδηλάτου της προσφεύγουσας.

135 Από τις αιτιολογικές σκέψεις 30 και 31 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει ότι η Επιτροπή, αφού ενημέρωσε την προσφεύγουσα ότι σκόπευε να απορρίψει τις πληροφορίες που είχαν υποβληθεί, της έδωσε τη δυνατότητα να υποβάλει τις παρατηρήσεις της. Στις παρατηρήσεις αυτές η προσφεύγουσα δήλωσε ότι ήταν συνεργαζόμενη και ότι παρέσχε όλα τα έγγραφα που είχαν ζητηθεί, εκτός από τα φύλλα εργασίας τα οποία δεν είχαν ζητηθεί ποτέ. Το Συμβούλιο υπογραμμίζει, επ' αυτού, ότι τα φύλλα εργασίας είχαν ζητηθεί πριν από την επιτόπια επαλήθευση. Όσον αφορά το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι οι υπολογισμοί επαληθεύσεως που έγιναν επιτόπου ήταν εσφαλμένοι λόγω εσφαλμένων εξηγήσεων που δόθηκαν από έναν συγκεκριμένο εργαζόμενο, το Συμβούλιο υπογραμμίζει ότι είχαν ζητηθεί εξηγήσεις από περισσότερους εργαζόμενους, οι οποίοι δεν ήταν σε θέση να υποδείξουν ούτε την πηγή των αριθμητικών στοιχείων που είχαν παρατεθεί στο έντυπο ούτε τον τρόπο με τον οποίο αυτά είχαν υπολογισθεί.

136 Έτσι το Συμβούλιο κατέληξε στο συμπέρασμα, στις αιτιολογικές σκέψεις 32 έως 33 του προσβαλλόμενου κανονισμού, ότι οι πληροφορίες που είχαν υποβληθεί από την προσφεύγουσα δεν έπρεπε να ληφθούν υπόψη και ότι τα συμπεράσματα σχετικά με αυτή την εταιρία θα βασίζονταν στα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία, σύμφωνα με το άρθρο 18 του βασικού κανονισμού.

137 Κατά δεύτερο λόγο, διαπιστώνεται ότι το Συμβούλιο δεν προσδιόρισε ρητά στον προσβαλλόμενο κανονισμό την ακριβή φύση των διαθέσιμων πραγματικών στοιχείων.

138 Εντούτοις, από τις αιτιολογικές σκέψεις 28 έως 33, 45, 46, 50, 51, 55, 56, 92 και 98 έως 102 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει, ειδικότερα, ότι τα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία περιλαμβάνουν το σύνολο των στοιχείων που χρησιμοποίησε το Συμβούλιο για να καταλήξει στο συμπέρασμα ότι υπήρξε καταστρατήγηση εκ μέρους της προσφεύγουσας, δηλαδή, ιδίως, οι πληροφορίες από τις οποίες μπορούσε να συναχθεί το συμπέρασμα ότι υπήρξε μεταβολή των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών, η απουσία εναλλακτικής πειστικής εξηγήσεως και τα δεδομένα της βάσεως Comext της Eurostat που χρησιμοποιήθηκαν για να θεμελιώσουν, αφενός, τη διαπίστωση της εξουδετερώσεως των διορθωτικών αποτελεσμάτων του αρχικού δασμού αντιντάμπινγκ και, αφετέρου, την ύπαρξη αποδεικτικών στοιχείων για το ντάμπινγκ σε σχέση με τις κανονικές αξίες που είχαν προσδιοριστεί προηγουμένως. Εξάλλου, τα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία περιλαμβάνουν το σύνολο των κρίσιμων στοιχείων του φακέλου, περιλαμβανομένης της καταγγελίας (αιτιολογικές σκέψεις 10 έως 17 του προσβαλλόμενου κανονισμού).

139 Κατά τρίτο λόγο, όσον αφορά το επιχείρημα ότι το Συμβούλιο έπρεπε να αιτιολογήσει ως προς τι τα διαθέσιμα στοιχεία που χρησιμοποίησε ήταν τα καλύτερα δυνατά, υπογραμμίζεται ότι μια τέτοια υποχρέωση δεν απορρέει ούτε από το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού ούτε από τη νομολογία. Το άρθρο 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι το Συμβούλιο μπορεί να στηρίξει τα συμπεράσματά του στα διαθέσιμα στοιχεία σε περίπτωση που τα στοιχεία που έχουν υποβληθεί είναι ανεπαρκή (βλ. σκέψη 111 ανωτέρω). Εν προκειμένω, τα στοιχεία που υποβλήθηκαν ήταν ανεπαρκή, επομένως δεν υπήρχε λόγος να αιτιολογήσει το Συμβούλιο ως προς τι τα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία που χρησιμοποιήθηκαν ήταν καλύτερα από τα υποβληθέντα. Εξάλλου, υπογραμμίζεται ότι η προσφεύγουσα δεν προέβαλε ότι άλλα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία ήταν καλύτερα από τα πραγματικά στοιχεία που χρησιμοποίησε το Συμβούλιο. Επομένως, το επιχείρημα αυτό της προσφεύγουσας πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

140 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τρίτο σκέλος του δεύτερου λόγου της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

– Επί της συνεκτιμήσεως πρόσθετων πληροφοριών που παρέσχε η προσφεύγουσα

141 Με το τέταρτο σκέλος του δεύτερου λόγου της προσφυγής η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο παρέβη το άρθρο 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού και την αρχή της αναλογικότητας απορρίπτοντας το σύνολο των στοιχείων που προσκόμισε η προσφεύγουσα, χωρίς να

εκτιμήσει αν ορισμένες πληροφορίες μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο της αιτιάσεως για μεταφόρτωση. Υπογραμμίζει ότι είχε προσκομίσει εγκαίρως τις πληροφορίες αυτές και ότι μπορούσαν εύκολα να επιβεβαιωθούν όσον αφορά την αιτίαση για μεταφόρτωση.

142 Κατά πρώτο λόγο, όσον αφορά την παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, υπομνήσθηκε ήδη στη σκέψη 125 ανωτέρω ότι για την εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 3, πρέπει να πληρούνται σωρευτικά τέσσερις προϋποθέσεις που σχετίζονται με το ότι ενδεχόμενες ελλείψεις δεν πρέπει να δυσχεραίνουν υπέρμετρα τη συναγωγή συμπεράσματος με ικανοποιητική ακρίβεια και ότι πρέπει να υπάρχει η δυνατότητα επαληθεύσεως των παρεχόμενων πληροφοριών. Εν προκειμένω, όμως, ήδη εκτέθηκε στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ότι οι πληροφορίες που υπέβαλε η προσφεύγουσα δεν ήταν πλήρεις, ήταν αντιφατικές και δεν μπορούσαν να επαληθευτούν, κάτι που απέκλειε την εφαρμογή του άρθρου 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ανεξαρτήτως του εξεταζόμενου τύπου καταστρατηγήσεως.

143 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί η αιτίαση που στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18, παράγραφος 3, του βασικού κανονισμού, ως αβάσιμη.

144 Κατά δεύτερο λόγο, υπενθυμίζεται ότι, δυνάμει της αρχής της αναλογικότητας, η νομιμότητα μιας ρυθμίσεως της Ένωσης εξαρτάται από την προϋπόθεση ότι τα μέσα που εφαρμόζει είναι πρόσφορα για την επίτευξη του σκοπού που επιδιώκεται νομίμως με την εν λόγω ρύθμιση και δεν υπερβαίνουν το αναγκαίο για την επίτευξή του μέτρο, εξυπακουομένου ότι, όταν υφίσταται η δυνατότητα επιλογής μεταξύ περισσότερων κατάλληλων μέτρων, πρέπει να χρησιμοποιείται, κατ' αρχήν, το λιγότερο επαχθές (απόφαση της 5ης Ιουνίου 1996, NMB France κ.λπ. κατά Επιτροπής, T-162/94, Συλλογή, EU:T:1996:71, σκέψη 69).

145 Εν προκειμένω, η προσφεύγουσα φρονεί, κατ' ουσίαν, ότι ήταν δυσανάλογο μέτρο η απόρριψη του συνόλου των πληροφοριών που παρέσχε χωρίς να εκτιμηθεί αν ορισμένες πληροφορίες μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν στο πλαίσιο της αιτιάσεως για μεταφόρτωση.

146 Υπενθυμίζεται, επ' αυτού, ότι η προσφεύγουσα δεν παρέσχε πληροφορίες που θα αποδείκνυαν ότι είναι πράγματι Ινδονήσια εξαγωγέας ή ότι πληροί τα κριτήρια του άρθρου 13, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Επομένως, το Συμβούλιο δεν παραβίασε την αρχή της αναλογικότητας απορρίπτοντας τις εν λόγω πληροφορίες.

147 Υπό τις συνθήκες αυτές, το τέταρτο σκέλος του δεύτερου λόγου της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμο.

148 Συνεπώς, ο δεύτερος λόγος της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του.

Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

149 Κατά πρώτον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί τα πράγματα και σε πλάνη εκτιμήσεως χρησιμοποιώντας στοιχεία σχετικά με τις τιμές τα οποία αντλήθηκαν από τη βάση δεδομένων Comext της Eurostat. Κατά την προσφεύγουσα, σε όλα τα στάδια εξετάσεως που υπήρξαν στο πλαίσιο των κανονισμών αντιντάμπινγκ που αφορούσαν ποδήλατα και μέρη ποδηλάτου προελεύσεως Κίνας, αναγνωρίστηκε ότι τα στοιχεία της βάσεως Comext της Eurostat δεν ήταν αξιόπιστα και δεν επέτρεπαν να γίνουν χρήσιμες συγκρίσεις.

150 Κατά δεύτερον, το Συμβούλιο παρέβη, κατά την προσφεύγουσα, το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και την αρχή της ίσης μεταχειρίσεως μη λαμβάνοντας υπόψη τα στοιχεία που υπέβαλε σχετικά με τις τιμές εξαγωγής, η αξιοπιστία των οποίων επιβεβαιώθηκε στην αιτιολογική

σκέψη 31 του προσβαλλόμενου κανονισμού. Κατά την προσφεύγουσα το γεγονός ότι λήφθηκαν υπόψη τα στοιχεία των εταιριών που είχαν συνεργασθεί στρέβλωνε τα αριθμητικά στοιχεία σχετικά με την ύπαρξη ντάμπινγκ.

151 Το Συμβούλιο αμφισβητεί τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.

152 Υπενθυμίζεται επ' αυτού ότι κατά το άρθρο 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού η ύπαρξη καταστρατηγήσεως προϋποθέτει να υπάρχουν αποδεικτικά στοιχεία για την ύπαρξη ντάμπινγκ σε σχέση με τις κανονικές αξίες που έχουν προσδιοριστεί κατά την αρχική έρευνα αντιντάμπινγκ.

153 Εξάλλου, από τον βασικό κανονισμό προκύπτει ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης πρέπει να επιλέγουν την καταλληλότερη μέθοδο για να υπολογίσουν το ντάμπινγκ και ότι η επιλογή αυτή προϋποθέτει την εκτίμηση περίπλοκων οικονομικών περιστάσεων (βλ., υπ' αυτή την έννοια, απόφαση της 10ης Μαρτίου 1992, Minolta Camera κατά Συμβουλίου, C-178/87, Συλλογή, EU:C:1992:112, σκέψη 41).

154 Εν προκειμένω, κατά πρώτον, υπενθυμίζεται ότι έχει ήδη διαπιστωθεί ότι η προσφεύγουσα δεν συνεργάστηκε, υπό την έννοια του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, καθώς τα στοιχεία που παρέσχε δεν ήταν αξιόπιστα και δεν μπορούσαν να επαληθευτούν.

155 Από την αιτιολογική σκέψη 31 του προσβαλλόμενου κανονισμού προκύπτει, βεβαίως, ότι όσον αφορά την αξία των εξαγωγικών πωλήσεων επαληθεύτηκε ότι τα στοιχεία ήταν ακριβή. Όπως, όμως, προβάλλει το Συμβούλιο, χωρίς να το αμφισβητεί η προσφεύγουσα, μπόρεσε να ελεγχθεί βάσει των βιβλίων της εταιρίας και να επαληθευτεί μόνο η συνολική αξία των εξαγωγών. Εξάλλου, οι πληροφορίες που είχαν παρασχεθεί δεν ήταν πλήρεις καθώς η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε ποτέ τις αναγκαίες πληροφορίες (βλ., υπ' αυτή την έννοια, σκέψεις 85 και 114 ανωτέρω).

156 Υπό τις συνθήκες αυτές, στο μέτρο που το Συμβούλιο δεν διέθετε αξιόπιστα στοιχεία σχετικά με την προσφεύγουσα και εταιρίες που δεν αναγγέλθηκαν, είχε το δικαίωμα να στηριχθεί στα διαθέσιμα πραγματικά στοιχεία.

157 Κατά δεύτερον, η προσφεύγουσα αμφισβητεί τη χρήση δεδομένων από τη βάση Comext της Eurostat ως διαθέσιμων πραγματικών στοιχείων, υπό την έννοια του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού. Αναφέρεται στον κανονισμό 1095/2005, στον εκτελεστικό κανονισμό 990/2011 και στον κανονισμό 502/2013, στους οποίους αμφισβητήθηκε η αξιοπιστία των εν λόγω στοιχείων.

158 Ως προς το ζήτημα αυτό υπογραμμίζεται, καταρχάς, ότι οι τρεις κανονισμοί στους οποίους αναφέρθηκε η προσφεύγουσα δεν αφορούσαν διαδικασίες σχετικές με καταστρατήγηση. Αφορούσαν, αντιστοίχως, την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ, επανεξέταση ενόψει λήξεως ισχύος μέτρων και ενδιάμεση επανεξέταση.

159 Δεύτερον, επισημαίνεται ότι οι εξαγωγικές τιμές για τους παραγωγούς που δεν συνεργάστηκαν υπολογίστηκαν με διαφορετικό τρόπο στους τρεις αυτούς κανονισμούς. Στον κανονισμό 1095/2005 χρησιμοποιήθηκαν τα στοιχεία των εταιριών που είχαν συνεργαστεί, καθώς τα στοιχεία της βάσεως Comext της Eurostat δεν θεωρήθηκαν αρκετά ακριβή για την περίπτωση πλήρους επανεξετάσεως των συμπερασμάτων σχετικά με το ντάμπινγκ και τη ζημία. Αντιθέτως, στον εκτελεστικό κανονισμό 990/2011 χρησιμοποιήθηκαν τα στοιχεία της βάσεως δεδομένων Comext της Eurostat, καθώς είχε συνεργαστεί μία μόνο εταιρία. Στον κανονισμό 502/2013 τα στοιχεία της βάσεως δεδομένων Comext της Eurostat χρησιμοποιήθηκαν σε κάποιο, μόνο, βαθμό, καθώς και στην περίπτωση αυτή δεν κρίθηκαν αρκετά ακριβή για την ειδικότερη περίπτωση της ενδιάμεσης επανεξετάσεως.

160 Επομένως, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα, τα στοιχεία της βάσεως δεδομένων Comext της Eurostat δεν θεωρήθηκαν ανεπαρκή στην περίπτωση των τριών κανονισμών που αναφέρθηκαν. Εξάλλου, υπογραμμίζεται ότι το ντάμπινγκ υπολογίστηκε με διαφορετικούς τρόπους, ανάλογα με το αντικείμενο της έρευνας και τις περιστάσεις της υποθέσεως.

161 Τρίτον, οι κανονισμοί αυτοί αφορούσαν την Κίνα και το Βιετνάμ και όχι την Ινδονησία. Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα αποδεικτικό στοιχείο από το οποίο θα προέκυπτε ότι οι διαπιστώσεις αυτές ισχύουν και στην περίπτωση της Ινδονησίας.

162 Υπό τις συνθήκες αυτές τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας σχετικά με την αξιοπιστία των στοιχείων της βάσεως δεδομένων Comext της Eurostat απορρίπτονται ως αβάσιμα.

163 Κατά τρίτον, όσον αφορά τα επιχειρήματα που στηρίζονται σε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, η προσφεύγουσα φρονεί ότι, ακόμη και αν τα αριθμητικά στοιχεία που χρησιμοποίησε το Συμβούλιο, δηλαδή, κατά την προσφεύγουσα, κατ' ουσίαν τα οικονομικά στοιχεία των εξαγωγέων που είχαν συνεργαστεί, αποτελούσαν πράγματι αποδείξεις ντάμπινγκ, στην περίπτωση αυτή η Επιτροπή έπρεπε να κινήσει έρευνα αντιντάμπινγκ όσον αφορά τους λοιπούς Ινδονήσιους παραγωγούς αντί να επιλέξει την προσφεύγουσα ως την πέραν πάσης πιθανότητας αποκλειστική υπαίτιο για τις δυσκολίες που αντιμετώπιζε ο οικείος κλάδος στην Ένωση.

164 Καταρχάς, ως προς το ζήτημα αυτό υπενθυμίζεται ότι τα θεσμικά όργανα της Ένωσης έκριναν ότι υπήρχαν αποδεικτικά στοιχεία για το ντάμπινγκ σε σχέση με τις κανονικές αξίες που είχαν προσδιοριστεί κατά την προηγούμενη έρευνα αντιντάμπινγκ και όχι σε σχέση με τις κανονικές αξίες των πωλήσεων των εξαγωγέων αυτών στην εθνική τους αγορά. Επομένως, από τις διαπιστώσεις που περιλήφθηκαν στον προσβαλλόμενο κανονισμό δεν προέκυπτε καμία ένδειξη σχετικά με την ανάγκη να ξεκινήσει ανεξάρτητη έρευνα αντιντάμπινγκ για τους Ινδονήσιους παραγωγούς. Εξάλλου, υπενθυμίζεται, επίσης, ότι οι παραγωγοί που συνεργάστηκαν μπόρεσαν να αποδείξουν ότι δεν συμμετείχαν σε καταστρατήγηση, σε αντίθεση με την προσφεύγουσα.

165 Δεύτερον, το Συμβούλιο διευκρίνισε, απαντώντας σε γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, ότι ο όγκος και η αξία των εξαγωγών των παραγωγών που είχαν συνεργαστεί αφαιρέθηκαν από τα συνολικά στοιχεία των Ινδονήσιων εξαγωγέων που ήταν διαθέσιμα στη βάση δεδομένων Comext της Eurostat. Επομένως, το Συμβούλιο δεν χρησιμοποίησε τα στοιχεία των παραγωγών που συνεργάστηκαν προκειμένου να συναγάγει αποδεικτικά στοιχεία για το ντάμπινγκ, σε αντίθεση προς όσα υποστηρίζει η προσφεύγουσα.

166 Λαμβάνοντας υπόψη όσα εκτέθηκαν στις σκέψεις 152 έως 165 ανωτέρω, συνάγεται το συμπέρασμα ότι η προσφεύγουσα δεν απέδειξε ότι το Συμβούλιο υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο ή σε πλάνη εκτιμήσεως ούτε ότι υπήρξε παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, όσον αφορά την ύπαρξη αποδεικτικών στοιχείων για το ντάμπινγκ.

167 Επομένως, ο τρίτος λόγος της προσφυγής πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό του ως αβάσιμος.

168 Λαμβανομένων υπόψη των ανωτέρω και ιδίως της σκέψεως 106 ανωτέρω, πρέπει να ακυρωθεί το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, του προσβαλλόμενου κανονισμού, στο μέτρο που αφορά την προσφεύγουσα.

Επί των δικαστικών εξόδων

169 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι το Συμβούλιο ηττήθηκε, πρέπει να καταδικασθεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το σχετικό αίτημα της προσφεύγουσας.

170 Η Επιτροπή και η Maxcom φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 87, παράγραφος 4, πρώτο και τρίτο εδάφιο, του Κανονισμού Διαδικασίας.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (έβδομο τμήμα)

αποφασίζει:

1) Ακυρώνει το άρθρο 1, παράγραφοι 1 και 3, του εκτελεστικού κανονισμού (ΕΕ) 501/2013 του Συμβουλίου, της 29ης Μαΐου 2013, για την επέκταση του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ που επιβλήθηκε με τον εκτελεστικό κανονισμό (ΕΕ) 990/2011 στις εισαγωγές ποδηλάτων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Κίνας στις εισαγωγές ποδηλάτων που αποστέλλονται από την Ινδονησία, τη Μαλαισία, τη Σρι Λάνκα και την Τυνησία, είτε έχουν δηλωθεί ως καταγωγής Ινδονησίας, Μαλαισίας, Σρι Λάνκα και Τυνησίας ή όχι, στο μέτρο που αφορά τη Chin Haur Indonesia, PT.

2) Το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα της Chin Haur Indonesia και φέρει τα δικαστικά του έξοδα.

3) Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή και η Maxcom Ltd φέρουν τα δικαστικά τους έξοδα.

Van der Woude Wiszniewska-Białecka Ulloa Rubio

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 19 Μαρτίου 2015.

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς 2

Κύριες διαδικασίες αντιντάμπινγκ και αρχικές αντεπιδοτήσεις 2

Διαδικασία σχετικά με την καταστρατήγηση 3

Προσβαλλόμενος κανονισμός 4

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων 6

Σκεπτικό 7

Επί του παραδεκτού 7

Επί της ουσίας 7

Επί του πρώτου λόγου της προσφυγής, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, και του άρθρου 18, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού 8

– Επί της μεταβολής των τρόπων διεξαγωγής των εμπορικών συναλλαγών 8

– Επί των μεταφορτώσεων 10

Επί του δεύτερου λόγου της προσφυγής, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 18 του βασικού κανονισμού, της αρχής της αναλογικότητας και της υποχρεώσεως αιτιολογήσεως 15

– Επί της διαπιστώσεως περί αρνήσεως συνεργασίας 15

– Επί των αποτελεσμάτων της συνεργασίας της προσφεύγουσας 17

– Επί της αιτιολογήσεως 19

– Επί της συνεκτιμήσεως πρόσθετων πληροφοριών που παρέσχε η προσφεύγουσα 20

Επί του τρίτου λόγου, ο οποίος στηρίζεται σε παράβαση του άρθρου 13, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού και της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως 21

Επί των δικαστικών εξόδων 23